

Drita e Kur'anit

Nr. 12
Maj
1994

FLETUSHKË E SHOQATËS SË NXËNËSVE TË MEDRESESE SË MESME "ALAUDDIN" NË PRISHTINË

Edhrene

Fjala e redaktorit

Duke e ditur se roli i thirrjes në përhapjen e mësimave islame (da'vetit) është shumë i madh, jemi munduar që edhe ne nxënësit e Medresesë t'i kontribuojmë një aktiviteti të tillë edhe me anën e fletushikës sonë "Drita e Kur'anit", që sado pak të ndikojmë te masa e gjerë muslimane që të shuajnë etjen e tyre në mësimin e fesë së Allahut. Sigurisht se përgatitja jonë profesionale në këtë drejtim është në formim e sipër, por megjithatë jemi munduar që "Drita e Kur'anit" të jetë sa më e afërt për çdo musliman që jeton në vendin tonë dhe jashtë tij e sidomos për rininë muslimane.

Jemi munduar që ky numër të jetë sa më i pasur dhe më i begatshëm me tema të ndryshme, tema aktuale si dhe informata nga Medreseja dhe jashtë saj.

Në të kaluarën e "Dritës së Kur'anit" nuk kemi pasur rast që gjatë një viti të nxirren dhe t'i prezentohen lexuesit tonë më shumë se nga një numër, apo mjerisht duhet të pranojmë se gjatë një viti s'ka dalur fare. Kjo s'do të thotë se s'ka pasur kuadro apo iniciativë, por kushtet dhe rrethanat e kanë imponuar një gjë të tillë. Përkundër kësaj, sot kushtet janë më të mira e poashtu nuk mungonë interesimi dhe aktiviteti i nxënësve si dhe iniciativa e këshillit edukativo-arsimor të Medresesë.

Shpresojmë se në të ardhmen me ndihmën e Allahut xh.sh. "Drita e Kur'anit" do të jetë më e pasur dhe më e përsosur, për çka presim ndihmë edhe nga lexuesit tonë të nderuar, vërejtjet, sugjerimet dhe propozimet e të cilëve do të jenë të mirëseardhura dhe lehtësim për redaksinë e "Dritës së Kur'anit" për përgatitjen e numrave të ardhshëm.

Ves-selamu alejkum

Bahri CURRI

Botues:

Shoqata e nxënësve të Medreses së Mesme
"ALAUDDIN" Prishtinë

Kryeredaktor:

Bahri Curri

Këshilli redaktues:

Bahri Curri, Adnan Kika, Rijad Misini, Besnik Berisha,
Albert Haziri, Besnik Spahiu, Adnan Pallça,
Irfan Islami, Arsim Sopa dhe Xhavit Parduži.

Lektor dhe korrektor: Hasan Emërllahu

Redaktor Teknik: Nysret S. Simnica

Fleta del sipas mundësisë.

Adresa: Këshilli redaktues i "NUR'it" f.p. 89, 38000
Prishtinë, Tel. 038/32-472 dhe 038/32-473.

Është lejuar botimi i fletës "NUR-UL-KUR'AN" me
vendimin e Sekretariatit për informata të Kuvendit të
Kosovës dhe Këshillit Ekzistues nr. 01-650-64 të datës
18.03.1975 në Prishtinë.

Dorëshkrimet dhe fotot nuk kthehen.

PËRMBAJTJA

Drita e Kur'anit.....	3
Të rinjtë dhe problemet e tyre aktuale	5
Durimi dhe gadishmëria për sakrificë	6
Feja e pranuar te Allahu është feja Islame.....	7
Medreseja - me tretman të barabart me shkollat tjera.....	9
Argumentet të cilat arsyetojnë domosdoshmërinë e ngjalljes pas vdekjes	11
Karakteristikat e thirrjes Islame	13
Israja dhe Miraxhi	14
Mbulesa - veshja Islame	16
Dhikri - të përmendurit e Allahut xh.sh.	17
Pasiviteti dhe fajtori	19
Ramazani dhe muaji i mëshirës.....	20
Kushtet e Islamit	21
Xhamia e dy kibleve - Mesxhidul-Kibletejni ...	22
Shkëndijëza Islame	23
Ta njohim besimin tonë Islam	24
Shkëputja nga atdheu - shpërngulja	25
Pse nuk më pranohet duaia	26
Lamtumirë medrese	27
Mësim besimi në trevat tona	28

DRITA E KUR'ANIT

Allahu xh.sh. e krijoi njeriun në formën më të bukur dhe ia dhuroi mendjen, arsyen, logjikën, dhe me këto cilësi, është dalluar prej gjallesave tjera në të gjitha aktivitetet jetësore. Mirëpo, me aftësinë e tij mendore, njeriu nuk mund të arrijë përsosmërinë e tij në pikëpamje të botëkuptimit dhe do të ishte i humbur po të mos ishte udhëzues e tij *shpallja* nga ana e Allahut xh.sh.

Zoti i plotfuqishëm, pasi që e krijoi njeriun, jo vetëm që ia plotësoi të gjitha kushtet e nevojshme jetësore në këtë botë, por edhe ia ndriçoi rrugën e shpëtimit për botën tjetër, ia dërgoi *shpalljen - fenë islame*.

Pra, prej krijimit të njeriut të parë, Ademit a.s., që njehërit është edhe pejgamberi i parë i Allahut, e shpalli këtë fe dedikuar njerëzimit duke e përsëritur me dërgimin e pejgamberëve të shumtë deri para 14 shekujve kur e vulosi pejgamberinë me pejgamberin e fundit - Muhammedin a.s.

Muhammedi a.s. ishte i zgjedhur nga populli arab, të cilit iu shpall Kur'ani si shpallje e fundit dhe të cilin Allahu xh.sh. e zgjodhi *ligj universal*.

Kur'ani është libër hyjnor dhe mrekullia kryesore e Muhammedit a.s. Fjala e Kur'anit është të folurit e mrekullueshëm të Allahut xh.sh. i shpallur të dërguarit të Tij - Muhammedit a.s., i përmbledhur në një koleksion të quajtur MUS-HAF, i përcjellur te ne në mënyrën më të saktë (tevaturen) dhe leximi i tij është adhurimi (ibadet), dedikuar njerëzisë pa marrë parasysh racën, kombin, gjuhën, vendbanimin, për të gjitha kohërat derisa të ekzistojë kjo botë. Në Kur'an përshkruhen ngjarje nga e kaluara, tregohet për pejgamberët dhe popujt e mëparshëm, përshkruhen ngjarje edhe për të ardhmen që do të ndodhin si: kataklizma (kiameti), ringjallja, xhen-neti, xhehenemi etj.

All-llahu xh.sh. ia shpalli Muhammedit a.s. Kur'anin me ndërmjetësimin e melekut fisnik - Xhibrililit, me qëllim që t'i nxjerrë njerëzit nga errësira në dritë. Këtë na e sqaron edhe ajeti kur'anor ku thuhet:

"...(Ky është Libër), Ne ta shpallëm ty që me urdhërin e Zotit t'i nxjerrësh njerëzit prej errësire në dritë, (t'i nxjerrësh prej errësirës) në rrugë të Fuqiptotit, të Falënderuarit!".

(S. Ibrahim 1).

Që t'ua bëjë me dije se rruga, të cilën ata ndiqnin (politeizmi) është rrugë e gabuar dhe e të humburve, të cilës i paraprijnë mësimet e errëta të djallit të mallkuar. Dhe ua tërhoq vërejtjen se rruga që duhet pasuar është rruga që mëson Muhammedi a.s. sipas udhëzimeve dhe mësimëve të Kur'anit - fesë islame. Që të largohen prej errësirës e të dalin në dritë, të besojnë vetëm një Zot-Allahun xh.sh. e të largohen prej besimit në shumë zotëra.

Qëllimi i Allahut xh.sh. në shpalljen e Kur'anit nuk është që i ka nevojitur Atij, por atë e ka bërë nga mëshira e Vet në të mirë të njerëzimit. Siç e përmendëm më lartë, Muhammedi a.s. ishte i zgjedhur nga mesi i popullit arab dhe ishte caktuar që ai ta kryejë misionin e shpalljes së fundit, ai para profetësisë së tij që kishte shpresuar se do të jetë i caktuar për një mision të tillë, ngase që në shpalljet e mëparshme ishte paralajmëruar ardhja e një pejgamberi nga mesi i popullit arab. Muhammedi a.s. duke qenë si njeri i varfër dhe bonjak nuk shpresonte se mu ai do të jetë i paralajmëruari në shpalljet e mëparshme. Allahu xh.sh. e zgjodhi këtë dhe e pajisi me virtytë e cilësi të larta. Në Kur'an thuhet:

"Ti as që ke shpresuar se do të të shpallet ty libri, por kjo është mëshirë e Zotit tënd..."

(S. Kasas 86).

Pra, zgjedhja e Muhamedit a.s. dhe shpallja e Kur'anit janë bërë nga mëshira e gjërë e Allahut xh.sh.:

"E Ne të dërguam ty (Muhammed) vetëm si mëshirë për të gjitha krijesat".

(S. Enbija 107).

Kush e beson dhe e konfirmon jetën e vet sipas parimeve të Kur'anit ai do të jetë i shpëtuar dhe do të shpërblehet me xhenet. Ndërsa, ata, të cilët nuk pranojnë Kur'anin dhe e kundërshtojnë, atë, e kanë për vete dhe do të jenë të humbur e të dënuar me xhehenem.

"...Nëse ju, dhe të gjithë ata që janë në tokë, mohoni (për vete e kenë) Allahu është i panevojshëm për ju (për falënderim), Ai është i lavdishëm (vetvetiu)."

(S. Ibrahim 8).

Kur'ani është burim nga Allahu xh.sh. është udhërrëfyes e udhëzues për ata, të cilët e besojnë dhe i kanë dronë Allahut. Shpallja e Kur'anit ka zgjatuar 23 vite, 13 vite në Meke, 10 vite tjera në Medinë. Gjatë kësaj periudhe, ka

zbritur pjesë-pjesë, varësisht prej nevojës-shkakut të zbritjes. Për mënyrën e zbritjes na tregon ajeti kur'anor:

"Nuk ka asnjë njeri që t'i ketë folur Allahu ndryshe, vetëm se me anën e frymëzimit, ose pas ndonjë perdeje, ose t'i dërgojë të dërguar (melek) e ai t'i shpallë me lejen e Tij atë që do Ai. Vërtet, Ai është më i larti më i urti."

(S. Shura 51).

Sipas këtij ajeti, mënyrat e shpalljes të gjithë peygamberët kanë qenë tri:

- mënyra e inspirimit (frymëzimit),
- të folurit e drejtpërdrejtë të Allahut xh.sh. (pas perdes),
- nëpërmjet melekut të shpalljes - Xhibrililit.

Po në këto mënyra i ka zbritur edhe shpallja e Kur'anit Muhamedit a.s.

- Forma e parë -inspirimi- bëhej duke qenë Muhamedi a.s. zgjuar apo në gjumë dhe Allahu xh.sh. i shpallte në zemrën e tij atë që dëshironte dhe Muhamedi a.s. e mbante në mend në mënyrë origjinale dhe të përpiktë ashtu si i shpallej.

Sipas hadithit më poshtë që e transmetonte Aishja r.a. kjo është mënyra më e vështirë për pranimin e shpalljes (në formë të tingujve të ziles);

"Transmetohet prej Aishes - nënës së myslimanëve, kënaqësia e Zotit qoftë ndaj saj që ka thënë se Harith ibni Hishami e pyeti Peygamberin a.s. se si i vjen atij shpallja, ndërsa ai qe përgjigjur: "Disa herë më vijnë mua (disa si zëra) si tingujt e ziles (kur Muhamedi a.s. dëgjonte një zë që u përgjante tingujve të ziles dhe atëherë e kuptonte se po i vinte shpallja) dhe kjo është e vështirë për mua, e më ndërpritet pasi t'i kem kushtuar kujdes se ç'më tha. Herë të tjera më personifikohet mua Xhibrili; si njeri më flet dhe i kushtoj kujdes se ç'më thotë."

Siç transmeton Aishja r.a. thotë se e ka parë të dërguarin duke i zbritur atij shpallja në ditët e ftohta të dimrit dhe kur i ndërpritej (shpallja) vetullat e tij ishin të mbytura në djersë".

- Forma e dytë -të folurit e drejtpërdrejtë të Allahut- është bërë në atë mënyrë ku Allahu i ka folur Muhamedit a.s. në mënyrë direkte pa ndërmjetësimin e melekut Xhibrililit (pas perdes). Muhamedi a.s. dëgjonte fjalët e Allahut xh.sh. me tërë qenien e tij. Në këtë mënyrë i foli natën e Miraxhit kur Muhamedi a.s. udhëtoi në qiej.

- Forma e tretë -përmes melekut- është mënyra me të cilën u shpall pjesa më e madhe e ajeteve kur'anore, duke pranuar Xhibrili nga Allahu ajetet që duhej t'i shpalleshin Muhamedit a.s. dhe ia zbritte atij. Mirëpo, edhe kjo bëhej

në dy mënyra. Nganjëherë Xhibrili i paraqitej Muhamedit a.s. në formën e vet flurore, e nganjëherë personifikohej në formën e njeriut me lejen e Allahut xh.sh., e më së shumti në formën e një shoku të Muhamedit a.s. të quajtur Dihjetul Kelbiu, e këtë e sqaron hadithi i lartëpërmendur:

"...Herë të tjera më personifikohet mua Xhibrili si njeri, më flet dhe i kushtoj kujdes se ç'më thotë".

Ndërsa për zbritjen e shpalljes përmes Xhibrililit na tregon edhe ajeti kur'anor:

"Thuaj: Atë (Kur'anin) e sollë "Ruhul Kudus" -shpirti i shenjtë- plot vërtetësi nga Zoti yt për t'i përforcuar edhe më ata që besuan, dhe për të qenë udhërrëfyes e myzhdexhi (përgëzues) për myslimanët".

(S. Nahl 102).

Shpallja e Kur'anit ndikon shumë në përfortimin e besimtarëve në besim dhe qëndrim të paluhatshtëm ndaj fesë islame duke i përgëzuar gjithëherë me shpërblime të shumta për veprat e tyre.

"Ne të shpallëm Kur'anin që është shërim për besimtarët, kurse jobesimtarëve nuk u shton tjetër përpos dëshpërim".

(S. Israë 82).

Allahu xh.sh. zbriste pjesë të ndryshme nga Kur'ani për t'iu shpjeguar njerëzve gjëra dhe probleme të ndryshme, por e zbriste edhe si bari shëruer nga sëmundjet e mosbesimit, politeizmit, hipokrizisë etj. Dhe është mëshirë për besimtarët që të mos shkojnë në gabime që çojnë në humbje dhe humnerë. E në anën tjetër, pabesimtarëve, hipokritëve dhe politeistëve vetëm u shtohet zilia dhe dëshprimi duke parë se islami po triumfon gjithnjë e më shumë dhe ata nuk ishin në gjendje që ta pengonin fare. Për besimtarët e vërtetë Kur'ani duhet të jetë ligj i caktuar nga Allahu xh.sh., të cilit duhet t'i përmbahen dhe ta konformojnë jetën e tyre me parimet e tij, të jetë udhëzues i tyre dhe përgëzues për shpërblimet që do t'i kenë nga Allahu xh.sh. Dhe më në fund për Kur'anin Allahu xh.sh. ua tërheqë vëmendjen duke u thënë:

"...Erdhi e vërteta e u zhduk kotësia. Vërtet kotësia gjithnjë ka qenë e zhdukur".

(S. Israë 81)

Bahri CURRI

kl.IV

TË RINJTË DHE PROBLEMET E TYRE AKTUALE

Mendimitari i njohur islam, Ibën Halduni para ca kohe në një fshat afër Zejtunit tekstualisht tha: "Civilizimi është sikurse njeriu: lind, jeton dhe vdes".

Çdo civilizim do të vdes pikërisht siç vdesin njerëzit. Shpirti kolosal i përbërë nga materialet më të shkëlqyeshme ndërtimore, intelektuale, sakaq, gjendet në agoni. Mjekët dhe dijetarët tronditen, radio e TV-ja u bien këmbanave për kushtrim, lëkundën kodrat exhelore nga fjalët e mëdha që premtojnë shpëtim, mirëpo, civilizimi i madh venitet e tretet.

Shfaqja e të ashtuquajturës revolucion seksual që në vitet pesëdhjeta e gjashtëdhjeta, përfshiu Perëndimin, pashmangshëm krou këllua e saj djallëzor edhe për ne. U fut edhe në shtëpitë tona muslimane duke rrëzuar familje të tëra muslimanësh. Shkaktërroi martesat, e shpuri muslimanin në tryezë gjinekologjike, kurse të rinjtë në absurd e dëshprim të jetës, në vuajtje të sëmundjeve venerike dhe mori shumë jetëra të rinjve. Kjo epidemi mbushi dhe po mbushë burgje dhe çerdhe për edukim e përmirësim me kufoma të gjalla.

Të rinjtë vazhdimisht janë ndeshur dhe po ballafaqohen me sprova të mëdha të tmerrshme, me ujërat vërshues të imoralitetit, prostitutacionit në televizion, në diskotekë, alkoolit e drogës, të kinemave-parqeve dhe shoqërive të tymosura me duhan. Ato janë lokalet e natës, "shetitë e lira", kafenetë e të tjera. A ka vend që nuk përfshiu kjo ofertë e trupit dhe e seksit.

Larg nga morali fetar, duke mos qenë të vetëdijshëm për pasojat, të rinjtë vijnë në udhëkryqe: ose rrugës së virtutit e së mirës, rrugës së mundishme, por të ndershme dhe të pastër-rrugës së Allahut, ose rrugës së rrezikshme të anarkisë seksuale?!

Para çdo djaloshi e vajze të moshës së re 12-15 vjeçare, të cilët sapo shkelën pragun e cjetës do t'i shtrohet një pyetje e pashmangshme: Ku të shkojë? Kah të shkojë? Cilës rrugë?

Jetojmë në kohën e të gjitha formave të paturpësisë dhe pornografisë. Aq më tepër, animalizmi i njeriut merr shenjë të mbrojtjes së progresivitetit e modernizimit. Muslimanët e territoreve tona, katastrofalisht dështuan në planin fetar. Asfiskimi sistematik, por edhe në mënyrë represive të çdo gjëje që është islame, qartë, përfundojmë me pasojë tragjike sot jemi në robëri shpirtërore e politike. Ne këtu nuk do të flasim për llojin e dytë të robërisë, sepse ai është pasojë e llojit të parë, ndaj për të le të flasim kompetentët.

Pëmbajtja e robërisë apo varshmërisë shpirtërore është: filozofia e huaj, mënyra e huaj e jetës, ndihma e huaj, kapitali

i huaj, mbështetja e huaj, apo me një fjalë, kompleksi i inferioritetit. E me këtë, vetvetiu kuptohet, rrënimi i botëkuptimeve, kulturës, traditave, mënyrës së jetës e bindjeve vetanake.

Perëndimi, kultura e civilizimit perëndimor janë bërë simbol i çdo të mire dhe shenjë e parajsës tokësore. Mirëpo, rinia duhet ta dijë se fuqia e botës perëndimore nuk është në atë se si jeton veç në atë se si punon ajo, dhe se fuqi e saj nuk është në mosbesim, klube të natës në brezin e ri të shkapërderdhur, por në aktivitetin, zellshmërinë, diturinë dhe përgjegjësinë e jashtëzakonshme të njerëzve të saj.

Në këtë mënyrë, duke mos i njohur vlerat personale tradicionale, dhe duke mos qenë në gjendje të bëjnë vlerësimin dhe ofertën vetanake kulturore, të rinjtë pranuan "mallin më të lirë" të kulturës së huaj. Rruga, të cilën e zgjodhën ata, është rrugë e tmerrshme. Rrugë e cila shpie në pakthim. Në atë rrugë dominojnë instiktet animale të dashurisë së rrejshme, sipërfaqësore dhe të seksit të pakontrolluar. Ajo rrugë thënet në orgji seksi alkooli e droge, dhe kundër virtutit të së mirës, në vend të nënshtrimit Zotit, rekomandon nënshkrimin kultit të materies, parasë e turpit (epshit).

Vershimi i shundit edhe në fjalë, edhe në poezi, edhe në muzikë, edhe në veshje, edhe në stilin e bontonit, bën që në botën e shumë gjeneratave të reja të humbet çdo rëndësi e vlerës së vërtetë shpirtërore, morale dhe estetike. Sot, lirisht mund të flitet, jo vetëm për mjerimin shpirtëror veç edhe për mjerimin e lakuriqësisë trupore. Njerëzit nuk janë të vetëdijshëm se jetën e tyre të përditshme e mbikëqyrin grupet e mëdha me influencë, të cilët përmes masmedimeve vërshojnë me simbolet të seleksionuara e të organizuara mirë, funksioni i të cilëve nuk është që ta informojnë botën, veç t'i shfrytëzojnë nevojat e botës. Qëllimi themelor i këtyre rrezatimeve shpirtërore qëndron në "adaptimin" e shpirtërave njerëzor, kurse pasojat themelore, në përkuljen e vullnetit të tyre për vetë përcaktim. Të rinjve duhet t'u tërhiqet vërjetja për një lloj të ri të dhunës, për dhunën shpirtërore, pasojat e së cilës mund të jenë më të tmerrshme se pasojat e dhunës fizike. Po të ishte e mundur të shiheshin pasojat e dhunës shpirtërore sikur pasojat e dhunës fizike, atëherë shumë shpejt do të konstatojmë se jashtëzakonisht më shumë kemi të gjymtë shpirtëror se trupor.

Ne jemi të rrethuar me institucione, të cilat bëjnë gara që t'i kënaqin instiktet tona në atë mënyrë që radikalisht do t'i eksploatojnë ato.

Muhidin AHMETI

DURIMI DHE GATISHMËRIA PËR SAKRIFICË

Pa dyshim se në grupin e atyre më të lavdëruar në fenë islame bën pjesë edhe durimi dhe gatishmëria për skarificë. Rëndësia e durimit shihet nga fakti se në Kur'an është përmendur në më se 70 vende.

Durimit, rëndësi të veçantë i ka kushtuar edhe pejgamberi a.s. ku në një numër të madh të haditheve të tij në mënyra të ndryshme e shpiegon rëndësinë e durimit dhe të qëndrueshmërisë.

Durimi në kuptimin islam, të cilin Kur'ani e përmend në shumë vende, nuk është asgjë tjetër vetëm se luftë, përpjekje, për të vërtetën pa marrë parasysh vështëritë dhe vuajtjet. Çdo njeri, çdo popull, çdo shoqëri, për të arritur të vërtetën duhet patjetër të angazhohet aktivisht, por, njëkohësisht duhet të kërkojë ndihmë nga Zoti xh.sh. me durim e namaz: "O ju që keni besuar, kërkonin ndihmë me durim e me të falur (namaz), se vërtetë Allahu është me durimtarët". (S. Bekare 153).

Çdo musliman i mirëfilltë apo edhe shoqëria islame në tërësi duhet që, për çdo problem jetësor që i paraqitet në jetë, ta ketë për shembull mostër jetën e Pejgamberit a.s. dhe të sahabëve të tij.

T'ia hedhim një vështrim jetës së muslimanëve të parë. Në fillim të përhapjes së Islamit, pabesimtarët u munduan që në çdo mënyrë ta pengojnë përhapjen e tij. Por, muslimanët ishin të vendosur në qëllimet e tyre të shenjta sa që ishin të gatshëm të sakrifikojnë edhe jetën e tyre. Ta marrim për shembull qëndrueshmërinë e Amrit kur e munduan atë bashkë me prindërit e tij, e prej torturave të tmerrshme prindërit e tij kaluan në jetën tjetër, gjegjësisht shkuan si shehidë të parë në fenë islame. Muslimanët në këtë periudhë ishin aq shumë të përbuzur e të maltretuar sa që u detyruan të lëshojnë vendlindjen e tyre të shenjtë Meken e të shpërngulen në Medine. Por vetëm për hirë të Allahut xh.sh. Muslimanët edhe pse u shpërngulën ata nuk e harruan vendin e tyre dhe nuk ndejtën duarkryq, por filluan që të përgatiten për çlirimin e tij. Dhe për një kohë të shkurtër me ndihmën e Zotit xh.sh. e çliruan vendlindjen e tyre të shenjtë-Meken.

E gjithë kjo që u tha deri më tash, na bie në përfundim se pabesimtarët përdorën mënyra të ndryshme vetëm që t'i largojnë muslimanët nga rruga e drejtë. Mirëpo kjo nuk ndodhi. Ndodhi e kundërta. Muslimanët edhe më shumë e përforcuan besimin e tyre në Zotin xh.sh. Nëse e bëjmë një analogji do të shohim se edhe ne gjendemi në një gjendje të mjerueshme. Jemi të maltretuar, të burgosur, të vrarë të larguar nga vendet e punës, të larguar nga bankat e shkollës pra, me një fjalë, na ndalohet që të prodhojmë, kultivojmë gjithçka që është jona. Na ndalohet që të mësojmë historinë, kulturën, gjuhën tonë etj. Por një gjë na mungon neve e që është primare për t'i realizuar qëllimet tona, ajo është se ne

nuk jemi të bindur plotësisht ndaj urdhërave të Zotit xh.sh. sikur që kanë qenë të bindur muslimanët e parë. Muslimanët e parë çdo gjë që e bënin e bënin për hirë të Zotit xh.sh. pa pasur për qëllim që të fitojnë pozitë, autoritet etj. Pra, nëse dëshirojmë që t'i realizojmë qëllimet tona duhet patjetër që interesin tonë personal ta vëjmë në shërbim të interesit të shoqërisë, e nëse është nevoja ta sakrifikojmë edhe jetën. Kur'ani mbi të gjitha na urdhëron që të jemi të durueshëm dhe të gatshëm për sakrificë. Nuk e bënë këtë vetëm për t'i siguruar njerëzve jetë të lumtur në botën e amshueshme, por këtë e bënë për të arritur jetë të rehatshme edhe në këtë botë.

Është e pamundur që të mohohet fakti se edhe në ditët e sotme njerëzimin edhe mëtej e përcjell dhuna. Edhe pse dhuna-lufta mund të themi lirish, i takon më shumë egër-sirave se sa njerëzve, ajo edhe më tej përdoret si mjet për realizimin e qëllimeve politike. Islami kategorikisht e ndalon përdorimin e luftës për qëllime politike. Mirëpo, nëse lufta na është imponuar, pra, nëse muslimanët janë të sulmuar prej agresorit, nëse cenohet e drejta e muslimanëve në besim-fe, atdhe, etj., në këtë rast, jo vetëm që arsyetohet - lejohet lufta, por edhe urdhërohet mbi të gjitha urdhëresat tjera: Allahu xh.sh. thotë: "Dhe luftoni në rrugën e Allahut kundër atyre që ju sulmojnë, e mos e teproni, se Allahu nuk i do ata që e teprojnë (lillojnë luftën)". (S. Bekare 190).

Sipas këtij ajeti kuptojmë se Allahu xh.sh. na urdhëron që të luftojmë kundër atyre që na sulmojnë, kundër agresorit, por duhet patur kujdes që të mos e teprojmë, të mos ndodh që ne të jemi agresor.

Kur është fjala për mbrojtjen, rast i vetëm në Kur'an që na lejohet lufta, është e nevojshme të përmendim se edhe liria bënë pjesë në vlerat njerëzore, ku duhet të mbrohet nëse rrezikohet. Liria, sipas mësimëve islamike, është aq e vlefshme sa që çdokush duhet ta respektojë.

Feja islame i çmon ata njerëz që e japin jetën e tyre për liri të fesë dhe të atdheut, se sa e çmon islami dhënien e jetës për liri shihet nga ky ajet kur'anor ku Allahu xh.sh. thotë:

"E për ata që u mbytën në rrugën e Allahut, mos thuani se janë të vdekur, ata janë të gjallë, por ju nuk e kuptoni (gjallërinë e tyre)".

Pra ata, të cilët e kanë humbur jetën në rrugën e Zotit xh.sh. nuk janë të vdekur. Ata janë të gjallë, janë mysafirë të dashur të Zotit duke i shijuar të gjitha të mirat. Shehidëve (dëshmorëve) islami iu siguron një jetë të posaçme. Atyre i Gjithfuqishmi iu premtan dhurata të çmueshme dhe pavdekshmëri. Dhe më në fund, e lusim Allahun xh.sh. që t'i pajisë të gjithë besimtarët me durim e qëndrueshmëri për t'i kalitur këto vështirësi deri në fitoren përfundimtare. AMIN. (S. Bekare 154).

Nusret ABAZIBRA Kl. IV

FEJA E PRANUAR TE ALLAHU ËSHTË FEJA ISLAME

Allahu xh.sh. pasi që e krijoi Gjithësinë, krijoi edhe qenien njerëzore duke e dalluar nga gjallesat tjera me dhënien e mendjes, arsyes dhe logjikës, dhe e krijoi në formën më të bukur. Allahu i Gjithfuqishëm njerëzimit i dërgoi pejgamberë të shumtë për t'i udhëzuar në rrugë të drejtë që t'iu shpjegojnë për njohjen e krijuesit të tyre, Allahun xh.sh. dhe si duhet ta adhurojnë e të afrohen tek Ai. Të gjithë të dërguarit e Allahut duke filluar prej Ademit a.s., njeriut dhe pejgamberit të parë, dhe deri të pejgamberi i fundit Muhamedi a.s., kishin të njëjtin mision që të predikojnë fenë e drejtë e të vërtetë të Allahut e cila është e vetmja rrugë shpëtimtare për njerëzimin dhe e cila kërkon formulën: "LA ILAJE IL-LALL-LLAH", "NUK KA ZOT TJETËR PËRVÇ ALLAHUT". E kjo është feja islame, e cila e ka porositur dhe porositë gjithmonë këtë formulë. Ndaj, është edhe e vetmja fe e pranuar tek Allahu, gjë të cilën e argumenton edhe Kur'ani ku thotë: "Inne dđine indallahi islam", që do të thotë: "Vërtetë fe (e drejtë) dhe e pranuar te Allahu është feja islame". (Sure Ali Imran ajeti 19).

Andaj, fe e shpallur dhe e ruajtur në original është një, feja islame e garantuar nga ana e Atij që e ka shpallur Allahut. Allahu i lartësuar nga mëshira e Tij e pakufijshme pasi që ia shpalli këtë fe njerëzimit, dërgoi pejgamberë të shumtë, kohë pas kohë dhe në vende të ndryshme, derisa e vulosi dërgimin e pejgamberit me Muhamedin a.s. që ishte pejgamberi i fundit për t'ia sqaruar njerëzimit fenë islame dhe që ta gjejnë të vërtetën e mos të mbesin të humbur. Këtë na e tregon vet Allahu xh.sh. në librin e Tij fisnik: "Ne kemi dërguar pejgamberë para teje (o Muhamed) për disa prej tyre të kemi njohtuar me rrëfimet e tyre, e për disa sish nuk të kemi njohtuar". (Sure Gafir aj. 78).

Pra, të gjitha këta pejgamberë predikuan një fe, pa marrë parasysh se në ç'vend, ç'kohë apo te cili popull ishin të dërguar ata.

Nuk është e arsyeshmë që të jenë disa fe të pranura kur dihet fakti që të gjithë pejgamberët kishin të njëjtin burim, të njëjtin shpallës - Allahun xh.sh., andaj fe e vetme e shpallur dhe e pranuar është feja islame.

Duke qenë se të gjithë pejgamberët kishin të njëjtin burim ata kishin predikues të formulës së lartëpërmendur.

Në një tekst kur'anor thuhet: "A mos kërkojnë ata (që iu kemi shpallur librin-ithtarët e librit) fe, përpos fesë së shpallur nga Allahu? E Atij i është nënshtuar-dorëzuar gjithë çka ka në qiej dhe në tokë me dashje e pa dashje dhe tek Ai do të kthehen". Që do të thotë, se, përpos fesë së shpallur nga ana e Allahut dhe asaj që e ka ruajtur originalitetin e vet, tjetër fe nuk duhet besuar. Por, duhet besuar atë që është e ruajtur origjinale, pastaj duhet besuar atë që është zbritur edhe te pejgamberët tjerë siç thotë edhe Kur'ani i madhërishtëm: "Thuaj: Ne i kemi besuar Allahut edhe asaj që na u zbritët neve, edhe asaj që është zbritur Ibrahimit, Ismailit, Is-hakut, Jakubit dhe pasardhësve. Edhe asaj që i është dhënë Musait, Isa-it dhe të gjithë pejgamberëve nga Zoti i tyre. Ne nuk bëjmë kurrfarë dallimi në mes tyre dhe ne vetëm Atij i jemi dorëzuar". Ajeti vijues vazhdon: "E kush kërkon fe tjetër përveç fesë islame, atij kursesi nuk i pranohet (ajo fe) dhe ai në botën tjetër është nga të dëshpëruarit". (Sure Ali Imran 85).

Këtu Allahu xh.sh. ua tërheq vërejtjen sidoms atyre që iu është dërguar pejgamberi dhe nuk e ndoqën rrugën e tij, por e devijuan e ndryshuan atë sipas interesave dëshirave të tyre. Fjala është për ebrejtë dhe të krishterët, të cilëve iu është shpallur Tevrati dhe Inxhili por, ata i ndryshuan ato sipas dëshirës së tyre.

Dipozitat e fesë së shpallur dhe të vërtetë ndahen në dy pjesë:

- Dispozitat e besimit (akaid apo apologetika islame) dhe
- Dispozitat e veprimt (shariatit apo ligjit islam).

Sa i përket dispozitave të grupit të parë, ato janë të përhershme dhe të pandryshueshme, dhe këto janë të njëjta te të gjithë pejgamberët pa asnjë ndryshim. Nga kjo po kuptojmë se bazat e besimit gjithmonë kanë qenë një, asndaj me shpalljen e Kur'anit nuk humb vlera e atyre dispozitave të besimit te pejgamberët e mëparshëm. Madje, në shumë vende, në Kur'an vërtetohen shpalljet dhe të dërguarit e mëparshëm. kur'ani gjithashtu është kontrollues, ruajtës i atyre dispozitave. Është edhe kundër trillimieve të ndryshme që iu bashkangjiten dispozitave të fesë së vërtetë. Mirëpo, kjo nuk do të thotë se Kur'ani përputhet plotësisht me shpalljet tjera, për arsye se dispozitat e pikës së dytë që i përmendëm më lartë ndryshojnë në Kur'an nga ato para Kur'anit.

Dispozitat para Kur'anit, e kemi fjalën për dispozitat e sheriatit, ishin të ndryshme, ngase duhej t'iu përshtateshin vendit, kohës dhe nivelit të ngritjes së popullit të të cilët ishin dërguar ato shpallje, kurse dispozitat e Kur'anit-shpalljes së fundit, ishin në mënyrë të përgjithshme.

Ç'do të thotë fjala "ISLAM".

Fjala *Islam* është fjalë e gjuhës arabe që do të thotë: bindje, respekt, dhe dorëzim i plotë ndaj Allahut xh.sh. pra, feja është emëruar sipas qëllimit të shpalljes së saj e jo me emrin e ndonjë personi, vendi apo populli, siç kemi të fetë tjera p.sh.: Feja budiste sipas prijësit Buda, feja jehude sipas fisit ebrej Jehudha, feja krishtere sipas emrit të pejgamberit Isaut a.s. që e quanin Krisht.

Këtu mund të shtrohet pyetja: se pejgamberët para Muhamedit a.s. me ithtarët e tyre a kanë qenë të besimit islam dhe a quhen muslimanë?

Përgjigjja është, ngase të gjithë pejgamberët kanë pasur misionin e njëjtë, por, vetëm se janë dërguar në vende, popuj dhe gjuhë të ndryshme, dhe për ta kuptuar më lehtë populli shpalljen i është përshtatur nivelit të vetëdijes së atij populli e me këtë edhe emërimi i misionit. Ndërsa, emrimi "Feja Islame" është emërimi i përgjithshëm dhe i njëjtë për të gjithë. Pra, të gjithë pejgamberët dhe ithtarët e tyre janë të besimit islam dhe quhet muslimanë, sepse i janë dorëzuar Allahut plotësisht dhe kanë punuar sipas parimeve që ka caktuar Ai e jo sipas mendjes së njeriut, që edhe pse ka mendje dhe sado që të jetë i zgjuar dhe i ngritur ai (njeriu), prapëseprapë mund të gabojë.

Këtu shihet përgjithshmëria e fesë Islame si fe e urdhëruar nga Zoti, andaj, disa shprehje që përdoren në vend të termit Islam p.sh.: muhamedanët, muslimanizmi, muhamedanizmi etj, janë terma të gabuar, andaj duhet evituar sa më parë.

Feja islame duke pranuar rrugën në të cilën bën thirrje të përgjithshme njerëzimit asnjëherë nuk është drejtuar me thirrje të një populli të caktuar, por thirrjet e saj janë të përgjithshme duke i konsideruar të gjithë njerëzit të barabartë. këtë e vërtetojnë edhe thirrjet kur'anore ku janë me sa vijon: O njerëz (240 herë), mandej fjala "njeri (56 herë), fjala "muslim" (142 herë), pastaj "O bijtë e Ademit" etj. e asnjëherë o populli arab, anglez, etj. Kur'ani nuk është kufizuar. Por këto argumente që janë të njohura apo të dobishme vetëm për një popull, por përmend ato argumente që janë të përgjithshme apo të dobishme për të gjithë njerëzit njësoj p.sh. krijimi i qiellit, i tokës, ndërrimi i ditës, i natës, të reshurat atmosferike etj.

Si argument tjetër se feja islame është e përgjithshme është edhe zbatimi praktik i mësimave islame duke mos njohur komb, ngase në fillim të shpalljes kishte edhe musli-

manë që nuk ishin arabë p.sh.: Bilall Habeshiu, etiopias, Selman Faresiu, persian etj.

Feja islame është një fe e shpallur nga një fuqi e mbinatyrshme e absolute, pra, nga ana e Allahut fuqimplotë dhe i Gjithëdijshëm duke mos lejuar klerizmin, siç mendojnë disa, sepse sikur të kishte kler nuk do të ishte fe e shpallur, hyjnore dhe e shenjtë. Disa pohojnë se hoxha është kleri islam gjë e cila është e pavërtetë dhe në kundërshtim me islam, ngase feja islame ka burimin nga Allahu e jo nga mendja e njeriut. Besimtarët e besimit islam nuk janë të lidhur për prijësin-hoxhën, por secili individ mund të jetë prijës i vetvetes. Ai që dëshiron të jetë pjesëtar i kësaj feje, domosdo duhet të shprehë dëshminë dhe të ketë bindje në atë se: "NUK KA ZOT TJETËR PËRVEÇ ALLAHUT DHE SE MUHAMEDI ËSHTË ROB DHE I DËRGUAR I TIJ". Secili besimtar duhet t'i kryej obligimet dhe të largohet nga ndalimet që janë paraparë me Kur'an duke mos i përjashtuar as pejgamerët e tjerë.

Dispozitat e Kur'anit janë të përgjithshme, të përhershme dhe të pa ndryshueshme, dhe askush nuk mund që dikujt t'i ndaloj diçka apo t'i lejojë, ngase Muhamedi a.s. në një thënie të tij thotë: "Kush futë diçka të re (risi) në fenë tonë nuk është me ne".

Feja islame është fe përparimtare, progresive që pajisë njerëzit me virtyte të larta. Urdhëron çdo gjë që është e dobishme dhe ndalon çdo gjë që është e dëmshme. Detyrat që i parasheh kjo fe janë qëllime të shprehjes së falënderimit e respektimit ndaj Allahut të Gjithfuqishëm, i cili e ka krijuar tërë këtë Gjithësi dhe këto detyra janë të arsyeshme, higjienike dhe morale e që fisnikërojnë ndjenjat dhe shpirtin e njeriut.

Mësimet e fesë islame janë të vërteta, plotësisht përputhen me mendjen e shëndoshë. Në këtë fe nuk ka fshehtësi, sepse fshehtësitë janë cilësi të papastërta dhe jo fisnike. Dispozitat e fesë islame janë demokratike, që garantojnë liri, pavarësi të plotë, mësojnë për vëllazërimin, barazi, sinqeritet dhe unitet. Rëndësi të posaçme feja islame i kushton diturisë ku edhe ajeti-fjala e parë në Kur'an është: "IKRE" LEXO, mëso, studio, hulumto etj.

Feja islame mëson se dituria, kultura, ngritja arsimore janë devotshmëri. Duke i vërtetuar këto të gjitha sigurisht mund të themi se feja me parimet më të logjikshme më të përshtatshme për njerëzit, është vetëm feja islame, por njëherit edhe feja më e pranuar tek Allahu xh.sh., siç thotë Kur'ani famëlartë: 'INNE DDINE INDALLAHIL-ISLAM".

"ME TË VËRTETË FE E DREJTË JE VËRTETË DHE E PRANUAR TE ALLAHU ËSHTË (FEJA) I S L A M E"

Bahri CURRI Kl. IV

Intervistë me drejtorin e Medresesë "Alauddin" në Prishtinë, z. Qazim Qazimin

MEDRESEJA - ME TRETMAN TË BARABART ME SHKOLLAT TJERA

- Këtë vitë ishte një interesim më i madhë se herave tjera për regjistrim në Medrese. Çfarë zgjidhje bëtë dhe si filloi viti shkollorë?

- Drejtori:

Po, në këtë vitë shkollorë interesimi ishte më i madhë se çdo herë tjetër. Faktikisht kishim një vërshim - të konkurentëve për regjistrim në Medrese. Mundë të them se në Medrese konkurojnë, nxënësit, më të mirë dhe Medreseja është bërë një ndër shkollat ma joshëse për semim aturantët. Për veqë suksesit të shkëlqyeshëm të interesuarit janë nënshtruar edhe një testim i cili ka ndihmuar mjaft për përcaktimin e poenavet për regjistrim. Natyrisht kemi patur para sysh gjithmonë edhe vendin nga kah graviton kandidati por edhe sygjerimin e Këshillit të Bashkësisë islame nga ka vjen nxënësi.

Gjatë vitit shkollorë 1993/94 në vitin e parë janë regjistruar 89 nxënës në Medresen amë, 43 nxënës për herë të parë në paralelën e ndarë fizike në Prizren dhe 30 në paralelet e ndara fizike në Novi Pazar. Në Medrese mësimi ka filluar me 1.09.1993, pasi që ishin bërë të gjitha pregaditjet për një fillim të mbarë të vitit shkollorë.

Kuadri arsimorë ishte i siguruar me kohë edhe pse një numër i konsiderueshëm i arsimtarëve janë angazhuar me honorarë. Problem i veqant ishte mbetja pa dy punëtorë-larëse të enëve në Restorantin e Medresesë, dhe një punëtor i në Pastrim, për të cilët pak me vonesë me një farë ënyre kjo qështje u zgjidh në mënyrë të përkohshme.

Drita e Kur'anit:

Gjindemi me një kohë të vështirë - Krizës politike dhe ekonomike, si po tejkalohen këto dhe si po arrin Medreseja të furnizohet materialisht.

Drejtori:

Është e vërtetë se në këto kohë kur Kosova është e okupuar dhe punëtorët e dëbuar nga vendet e punës të ketë krizë politike dhe ekonomike. Sa i përket Medresesë në aspektin politik dhe ekonomik, po e ndajmë Fatin me popullatën e kësaj treve. Vështërsi ka por falë mirëkuptimit të popullatës së kësaj treve të cilët fatlumnishtë këto kohë roli i Medresesë është kuptuar më mirë se sa në periudhën e më parshme e ndihmon pa ndërpre vazhdimisht Medresen dhe po arrinë ti dalim në krye rrespektivisht të shkoi puna mbarë në Medrese. Meqense Medreseja ka edhe konviktin nga

Xhematet siguroam artikuj ushqimorë të ndryshëm duke filluar prej zarzavateve: Specat domate lakra por edhe pasul dhe patate, të gjitha këto gratis - Ju falën Medresesë. Në anën tjetër Këshilli i Solidaritetit pranë LDK-së na siguroi një sasi vaji dhe sheqeri për nevojat e Medresesë Kështuqë me një shumë simbolike në vlerë prej 15 dinarëve në muaj që paguajn nxënësit banues të konviktit po arrijmë ti dalim në krye. Duhet potencar edhe këtë se mishin e kemi të siguruar nëpërmes të kurbanave të cilët i falën bëmirsit për nxënësit e Medresesë, gjë për të cilën Ju jemi mirënjohës dhe i falenderojmë për të gjitha këto të mira materiale dhe lusim All-llahun që të pranojë bëmirsit e tyre. Kurbanet dhe sadakat e ndryshme.

Vlenë të përmendët se një sasi të mishit të Kurbanave i kemi dhuruar asociacioneve shëndetsore në Gjakovë, Gllgovc, Jetimore në Mitrovicë dhe 3600 Kg Këshillit të solidaritetit pran LDK-së me të cilin kemi bashkëpunim të sukseshëm.

Drita e Kur'anit:

Si e përfunduat gjysëmvetorin e parë dhe ç'farë suksesi patët në Medrese?

Drejtori:

Gjysëmvetorin e parë e kemi mbyllur pak më me vones nga shkollat tjera të Mesme të Kosovës përshkak të muajit të Ramazanit dhe specifikave tjera që e veqojnë këtë shkollë nga të tjerat në Kosovë. Por suksesi është i knaqshëm. Kushtet në të cilat punojmë ne veqohen dhe janë ma të mira se në çdo shkollë tjetër të mesme në Kosovë prandaj edhe suksesi nuk ka munguar. Me knaqësi mundë të konstatojë se Medreseja pati të shumirë e me notë mesatare 3.28 rrespektivisht kishte suksesin ma të mirë në Kosovë. Krahas suksesit nxënësit kan patur edhe aktivitete të lira: Seksioni i mevludit, i cili na këtë vitë shkollorë nuk ka funksionuar si duhet, por nëpërmes shoqatës së nxënëve në Medrese u organizuan garat në Shah për shkollat e mesme të Prishtinës, ku nxënësit e Medresesë zunë vendin e tretë, pastaj gara në Baskëtboll, në Tenis-pingpong, karate etj.

Drita e Kur'anit:

Për herë të parë në gazetën "Bujku" Medreseja u radhë të shkollave të Mesme të Kosovës. Si trajtohej kjo përpara dhe si tani?

Drejtori:

Medreseja prej vitit 1962 është shkollë e mesme por ajo asnjëherë nuk u trajtua si duhet dhe nuk e pati tretmanin e shkollave të Mesme të Kosovës. Për herë të parë si shkollë e mesme me tretman të barabartë është përfshi në statutin e LASH-it. Tash Medreseja trajtohet si shkollë e mesme profesionale me tretman të barabartë me si motrat tjera shkolla profesionale të Kosovës në Gj. shqipe.

Drita e Kur'anit:

Si është bashkëpunimi me asociacionet tjera?

Drejtori:

Medreseja gjithmonë ka patur interesim të bashkëpunojmë me asociacionet të ndryshme e në veqanti me institucionet arsimore - shkencore por në kohën e sundimit totalitarë ishte e pa arritur kjo.

Tash me daljen në shesh të pluralizmit dhe demokratizimit të jetës në përgjithësi, medreseja shtriu dorën për bashkëpunim të gjitha asociacioneve tjera fetare arsimore, shkencore sindikatave të pavarura të Kosovës, shoqatat Humanitare. Bashkëpunimi më i madhë është me institucionet arsimore, me Univerzitetin e Kosovës, nga i cili kemi edhe mirënjohje, siqë kemi marrë mirënjohje për bashkëpunim edhe nga fakulteti i Bujqësisë, Shoqata e Kartes së Kosovës, Këshilli i solidaritetit Pranë LDK-së. Me shkollat e mesme bashkëpunojmë në format të ndryshme si me organizimin e aktiviteteve sportive, kfize të diturisë këmbim të informatave dhe fletushkave etj.

Drita e Kur'anit:

Si e parashifni një të ardhme të afërt për Medresen?

Drejtori:

Shpresojmë, por edhe punojmë në atë drejtim që nxënësve dhe punëtorve të sigurojmë kushte sa ma të mira për punë dhe mësim, të pregaditim tekste për nxënës edhe pse kjo punë veq ka gjetë shprehi dhe brenda një viti e gjysmë u botuan gjashtë titujsh - tekste shkollore për nxënës.

Drita e Kur'anit:

Për një të ardhme ma të largët?

Drejtori:

Të pregaditim nga kjo Medrese kuadër sa ma kualitativ por, jemi të interesuar edhe për kuantitet, në mënyrë që të kemi kuadër të mjaftueshëm për nevojat e bashkësisë Islame, për funksionimin e Fakultetit të Studimeve Islame, e në veqanti jemi të interesuar që në të ardhmën të hapim paralele të ndara edhe nëpër qendra të tjera apo Medrese tjera e me një të ardhme më fatlume që po e pret ky popull, kur të fitojmë pavarësinë dhe të kthehet arsimi në objektet tona shkollore të kemi kuadër të mjaftueshëm dhe të jemi të

pregaditur për aplikimin e mësimi fetarë nëpër institucionet e arsimit, siq i bënë këtë çdo vendë demokratik e i qytetruar në botë.

Drita e Kur'anit:

Ju urojmë sukses në punë "Paqa e shpëtimi qoftë mbi Ju".

Drejtori:

Ju falemderit.

Intervistoi:

Refik GËRBESHI,

student në Fakultetin e Studimet Islame

ISLAMI

Allahu xh.sh. pasi e krijoi njeriun në rrugë të drejtë për ta udhëzuar i dërgoi peygamberë dhe Islamin nga zjarri i ferrit për të shpëtuar.

Islami është fe e pastër dhe e dliër njeriun për të mirë e këshillon që të bëhet i drejtë dhe i mirë dhe si të besojë Zotin mëson.

Islami na mëson për diturinë atë secili duhet ta mësojë dhe ta kryejmë obligimin që Allahu na urdhëroi.

Na mëson për Gjithësinë si Allahu e ka krijuar dhe e obligoi njeriun vetëm Zoti për ta adhuruar.

Bahri CURRI KI. IV

ARGUMENTET TË CILAT ARSYETOJNË DOMOSDOSHMERINË E NGJALLJES PAS VDEKJES (RINGJALLJES)

Janë tri argumente që në mua, në zemrën time, e vërtetojnë besimin në domosdoshmërinë e ringjalljes pas vdekjes, e ato janë:

1. Dëshira për jetë.
2. Drejtësia dhe
3. Të njohurit e Zotit të Gjithësisë.

DËSHIRA PËR JETË

Edhe pse jeta e kësaj bote është e përcjellur me vështirësi, e ujitur me lotë, e shoqëruar me ofshama, megjithatë dëshira për jetë është aq e mabjellur në çdo njeri, sa që as në pleqëri, e as në sëmundje nuk e braktisë, por përkundrazi, kjo dëshirë, në ato momente, vie edhe më shumë në shprehje.

Fenomeni i jetës dhe i vdekjes, janë dy enigma pranë të cilave qëndrojnë të pafuqishëm edhe të diturit e edhe të paditurit që të japin çfarëdo shpjegimi. Shkenca nuk ka dhënë përgjigje të saktë në pyetjen se çka është dhe si rezulton jeta, sikurse edhe në pyetjen se çka është dhe si rezulton vdekja.

Ne, pasuesit e islamit, edhe në këto dy pyetje kemi përgjigje, siç mundemi të gjejmë përgjigje në të gjitha pyetjet të cilat e mendojnë mendjen e njeriut. Nëse do ta kërkojmë shkakun e rezultatit të jetës dhe të vdekjes mënjanojmë diturisë së Zotit të lartësuar, mënjanojmë Krijuesit të kësaj Gjithësie grandioze, atëherë, rezultati i jetës dhe i vdekjes do të mbetet enigmë e përjetshme dhe përgjigjen e saktë kurë nuk do ta marrim. Do të radhiten teori pas teorie. Numri i këtyre teorive mund të jetë i pakufishëm, sepse, vetëm një teori mund të jetë e vërtetë, kurse e atyre të pavërtetave, numri është i shumtë.

Por, të kthehemi në fillim të temës, pra dëshira për jetë është një nga argumentet e ringjalljes. Nuk mund ta marr me mend se Krijuesi i Gjithësisë, i cili e krijoi njeriun si qenie të mençur, qenie e cila mendon, ndien dhe rezonon, qenie e cila është e vetëdijshme për ekzistimin e vet, jetën dhe vdekjen e vet, që ky Krijues një krijese të vetme të këtillë t'ia shuajë jetën përgjithnjë. Kjo do të ishte e njëjtë sikur pranë njeriut të uritur të shtrojë sofrën plot me ushqim të

ndryshëm, dhe posa të ketë shijuar kafshatën e parë, atë sofër t'ia marrim dhe ta privojmë nga kënaqësia e mëtejme në ushqim.

Në bazë të kësaj që vëmë në dukje mund të konkludojmë se dëshira për jetë është nga dëshmitë e domosdoshmërisë së ringjalljes dhe vazhdimit të jetës në kushte tjera fizike të cilat do t'i përgjigjen amshueshmërisë së jetës së ardhshme.

DREJTËSIA

Sigurisht se keni dëgjuar për kriminelin e luftës, Ajhmanin. Do ta marr rastin e tij si dëshmi të pakundërshtueshëm se, ne njerëzit, nuk jemi në gjendje që në jetë ta zbatojmë drejtësinë e plotë.

Mbi Ajhmanin është ekzekutuar dënimi me vdekje. Por, ju pyes, se a ka mundur vdekja e tij të jetë shpagim ose hakmarrje për 6 milionë njerëz të mbytur, të pafajshëm; gra, fëmijë dhe pleq në llogoret e vdekjes?

Shpagimi i plotë dhe drejtësia do të vinte në vend, tek atëherë, kur Ajhmani do të mund të ekzekutohej dhe të vdiste 6 milionë herë dhe atë me të njëjtat mundime që kanë qenë të mbytura viktimat e tij.

A është e mundur kjo? Kuptohet se jo. Ajhmani ka vetëm një jetë dhe ai me jetën e tij mund të shpagojë vetëm një jetë të marrur të viktimave të veta. Ç'është me viktimat tjera pyesim ne? 5.999.999 viktima të (mbetura) ankohen për hakmarrje, por ankimi iu është i padobishëm, sepse, në këtë botë, drejtësia e plotë rrallëherë mund të zbatohet.

Ja pra Ajhmani, madje për një viktim të tij, është i dënuar por çka do të thoni për shumë të tjerë, Ajhmanit të ngjashëm, apo madje më të këqinj se ky, që kanë qenë likuidues të drejtpërdrejtë të jetërave të pafajshme njerëzore. Shumë nga këta kanë mbetur të padënuar apo kanë vdekur me vdekje natyrore, apo gjenden të lirë e për krimet e tyre nuk dihet.

Kush do t'i gjykojë me drejtësi kriminelët e fëmijëve të pafajshëm, të therrur si qengja, grave dhe burrave që nuk iu dihen varrezat. A i ka shkuar mendja dikujt që t'i thirrë në përgjegjësi strategët amerikanë me urdhërin e të cilëve janë hudhur bombat atomike në mijëra fëmijë të pafajshëm, gra,

pleq dhe banorë tjerë të thjeshtë në dy qytetet të mëdha japoneze në luftën e kaluar botërore, pasojat e së cilës edhe sot ndihen?

Asgjë më të mirë nuk kanë qenë as pushtuesit tjerë të njohur e të panjohur.

Sa dhuna (zullume), padrejtësi dhe vrasje të poshtëra janë bërë që nuk janë zbuluar. Të mos përmendim përgojimet e ndërsjellta, shpifjet, shkakun i të cilave është njollosur nderi i shumicës nga ne, e madje edhe jeta dhe pasuria i janë shkatërruar.

Gjithë kjo, kalon pa dënim. A ka gjykatës, i cili të gjitha këto llogari do t'i rregullojë?! Ndjenja e drejtësisë domosdo kërkon, që drejtësia e vërtetë duhet të realizohet në mes të të gjitha krijesave.

Drejtësia e plotë (absolute) është e mundur vetëm në botën e ardhme, kur krejt pushteti do t'i takojë vetëm Zotit të Ditës së Gjykimit. Nuk ka pëllëmbë në tokë e që aty të mos shtrihet qenia e gjallë ndaj të cilës ndonjëherë nuk i është bërë ndonjë e padrejtë, e cila ka mbetur e pa gjykuar. Qetë pushojnë skeletet e viktimave të shtrira në tërë sipërfaqen tokësore. Të qeta qëndrojnë dhe nuk qajnë hallin për gjyqtarë të kësaj bote, sepse janë të vetëdijshëm se punët e tyre kanë kaluar në kompetencë të Gjykatës suprem (Zotit).

Viktimat në rehati, qetë presin në paradhomë (varreza) të Gjykimit të madh, duke e ditur se evidenca për veprat e bëra saktësisht është e udhëhequr dhe se drejtësia do të jetë në plotësi e kënaqur, sepse, atë, ditë gjykatës është vetëm NJË I VETMI, I DREJTI DHE JORYSHFETMARRËSI GJYKATËSI - ALLAHU xh.sh.ZOTI i të gjitha krijesave.

NJOHJA E ZOTIT

Nëse jeta e njeriut do të ishte vetëm jetë në këtë botë, e qëllimi kryesor i jetës së tij të ishte kënaqja e nevojave trupore dhe epsheve të tij trupore, atëherë kjo jetë e tillë do të ishte plotësisht absurde. Kjo qenie, me qëllim të tillë jetësor nuk do t'i arsyetonte kualitetet mendore dhe morale me të cilat është dhuruar dhe dekoruar mbi të gjitha krijesat e tjera të botës.

Sipas logjikës së shëndoshë, ekziston shkakun kryesor, apo edhe i vetmi, për të cilin vlen që njeriu të hyjë në këtë shteg jetësor me plot therra e ai është, të njohurit e Zotit - Krijuesit tonë. Njohja e ekzistimit të Krijuesit të kësaj Gjithësie grandioze, Krijuesit të të gjitha qenieve të gjalla, (të mahnitëmi me atributet e Krijuesit të tillë, ta adhurojmë t'i biem në sexhde, në emër të Tij të punojmë vepra të mira),

në të vërtetë kjo është ajo, për çka vlen të jetohet dhe të durohen të gjitha vështirësitë jetësore. Vërtetë kjo është ajo që çdo njeri i kuptueshëm e sheh qëllimin e ekzistimit të tij jetësor.

Njohja e Zotit, e cila paraqitet dhe ngulitet në zemrën e besimtarit të vërtetë, është fuqia më e madhe dhe impulsi më i fortë në jetën e tij. Kjo është edhe më e fortë se ajo dashuri instiktive për jetën, sepse besimtari vërtetë me dëshirë do ta sakrifikonte jetën dhe pasurinë e vet në emër të Krijuesit të vet.

Atëherë, mos vallë me vdekjen në këtë botë, ky besim (iman) i tillë, i flaktë, dhe kjo njohje e madhërisë së Zotit të Gjithësisë, përgjithmonë të zhduket?! A mos vallë Allahu këtë dritë, të cilën e vendosi në zemrat e besimtarëve të vërtetë me vdekjen në këtë botë ta shuajë përgjithmonë? Kjo do të ishte njëjtë sikur të verbërit t'ia japë shikimin për një ditë, e sapo t'i njohë (shijon) bukuritë natyrore, të cilat rrethojnë, dhe kur në atë njohje të natyrës fillon të ndiejë kënaqësinë jetësore t'ia marrë shikimin. Jo, kjo është e pamundur. Përkundrazi, pas ringjalljes sonë, ajo dritë do të shndrisë me shkëlqimin edhe më të madh, me bukuri dhe pastërti të shndrisë shpirtërat e besimtarëve të vërtetë. Kjo është jehonë e mençurisë së pamatur, mëshirës dhe dashurisë ndaj neve - krijesave të Tij.

Rijas MISINI KLIV

KARAKTERISTIKAT E THIRRJES ISLAME

Njeriu është krijesë religjioze, që do të thotë se ai lindi bashkë me fenë. Feja pra, është virtyti më i lartë dhe si i tillë iu besua njeriut për arsye se ai si qenie që posedon aftësi të të menduarit i vetmi është në gjendje ndër të gjitha krijesat tjera ta pranojë dhe praktikojë atë. Mirëpo, njeriu i sulmuar nga hovi i tepërt i materies, i epshtit dhe duke mos qenë i aftë ta mbajë drejtpeshimin në mes asaj shpirtërore dhe materiale, edhe pse është i aftë të mendojë ndodh që ta lëshojë dhe ta asgjësojë qëllimin kryesor të jetës së tij, gjegjësisht të largohet nga feja, nga besimi në Allahun xh.sh. Ky është shkaku kryesor që Allahu ia bëri obligim njeriut që gjithmonë të thërrasë në rrugën e Tij.

"Thirr, në rrugën e Zotit tënd, me urtësi dhe këshilime në të mira, dhe diskuto me ata në mënyrën më të mirë! Zoti yt i di ata që kanë humbur rrugën e Tij, dhe Ai i di ata që janë në rrugën e drejtë".

(S. Nahl 125).

Pasi e vërteta religjioze nuk është vetëm teori por edhe praktikë, mu kjo në mënyrë të dyfishtë obligon njeriun fetar që atë të cilën e posedon ai vetë ta bëjë të mirë të përgjithshme, gjegjësisht t'ua japë edhe të tjerëve. Thirrja islame nuk është diçka që e thërret njeriun në atë që nuk ekziston por, ajo thërret njeriun në vetvete, në atë që ekziston te ai. Kjo nuk do të thotë se thirrja islame është imponuesi, jo asesi. Allahu xh.sh. në Kur'an thotë: "Në fe nuk ka shtyrje me dhunë. Rruga e drejtë është dalluar shumë qartë nga jo e padrejta".

Karakteristikat themelore të thirrjes islame

Thirrja islame është e vjetër aq sa edhe vetë islami. Ajo ka luajtur dhe luan rolin kryesor në përhapjen dhe shpjegimin e konceptit jetësor islam. Në kushtet konkrete thirrja islame, përveç tjerash, varet edhe nga kushtet konkrete shoqërore. Kur është në pyetje koncepti i përgjithshëm i thirrjes islame do të shohim se ajo mbështetet në principe të përgjithshme dhe të pandryshueshme, pa marrë parasysh kohën, vendin apo nivelin kulturor, dhe me këto principe thirrja islame dallohet nga thirrjet tjera. Ato principe shihen qartë nga fryma e pastër e ajeteve kur'anore, në të cilat na del se:

a) *Thirrja islame është thirrje hyjnore.*

Thirrja islame është thirrje hyjnore sepse ajo është produkt i Allahut xh.sh., i cili është i Gjithëdijshëm për të kaluarën të tashmen dhe të ardhmen. Thirrja islame nuk është sikurse thirrja e njeriut, sepse kjo është produkt i aftësive mendore të njeriut, e dihet mirë se aftësitë mendore të njeriut janë të kufizuara në kohë dhe vend. Allahu xh.sh. në Kur'an thotë:

"Por ju mund ta urreni një send, e ai është shumë i dobishëm, dhe mund ta doni një send, e ai është dëm për ju. Allahu e di (funksionin e çdo sendi) e ju nuk e dini".

(S. Bekare 216).

b) *Thirrja islame është vullë e të gjitha thirrjeve tjera.*

Pasi që shpallja e fundit - Kur'ani është vullë e shpalljeve tjera, ndërsa Muhamedi a.s. është peygamber i fundit me të cilin mbaron dërgimi i peygamberëve nga ana e Allahut xh.sh. vetvetiu tregon se Thirrja islame është vullë e të gjitha thirrjeve tjera. Allahu xh.sh. thotë:

"Ai është që e dërgoi të dërguarin e vet me udhëzim të plotë dhe me fenë e vërtetë që të triumfojë mbi çdo fe".

(S. Fet-h 28).

"Ne ty (Muhamed) të zbritëm librin (Kur'anin) e vërtetë që është vërtetues i librave të mëparshëm dhe garantues i tyre".

(S. Maide 48).

c) *Thirrja islame është e përgjithshme, universale, botërore.*

Pasi që Thirrja islame është mëshirë, udhëzim për të gjithë njerëzit, mënyrë dhe koncept jetësor, në këtë botë, ajo është e përgjithshme universale dhe botërore. Ajo nuk i drejtohet vetëm një njeriu por, çdo individ, pa marrë parasysh racën, gjuhën, vendin, kohën etj. Dihet fare mirë se islami nuk bën dallimin në mes të njerëzve. Para tij të gjithë janë të barabartë. Mbi universalitetin e Thirrjes islame flet Kur'ani:

"O ju njerëz, vërtet ne ju krijuam juve prej një mashkulli dhe një femre, ju bëmë popuj e fise që të njiheni ndërmjet veti, s'ka dyshim se tek Allahu më i ndershmi ndër ju është ai që më tepër është i ruajtur".

(S. Huxhuratë 13).

d) *Thirrja islame është në përputhshmëri me natyrën e njeriut.*

Thirrja islame dallohet për nga përshtatshmëria e saj me natyrën e njeriut, sepse ligjet e saja kuptohen shumë lehtë dhe janë të përshtatshme për nga aspekti i aplikimit të tyre. Allahu xh.sh. nëpërmes Thirrjes islame njeriun nuk e ngarkon me vështirësi, por e obligon në lehtësim aq sa mundet.

"Allahu ju dëshiron lehtësim e nuk ju dëshiron vështirësi".

(S. Bekare 185).

Allahu nuk e ngarkon askë përtej mundësive të veta".

Dhe së fundi e lusim Allahun xh.sh. që të na i falë mëkatet dhe të na shpërblejë me xhenet.

Jakup VRAPÇANI kl.IV

ISRAJA DHE MIRAXHI

Njëra prej mrekullive të Muham-medit a.s., të cilën e shënoi KUR'ANI i madhëruar, është mrekullia e Israsë dhe Miraxhit. Kjo mrekulli ndodhi përafërsisht në gjysmën e periudhës së shpalljes. Pas tre vjetësh të izolimit ekonomik dhe shoqëror, të cilat shokët e Pejgamberit a.s. i kishin kaluar në luginën Beni Hashim, ku ishin rraskapitur burra dhe gra dhe ishin dobësuar fëmijët. Më nuk mund të gjenin ushqim dhe veshmbathje. Në këtë situatë tejte të vështirë, All-llahu xh.sh. ftoi Pejgamberin, mysafir të Tij, që t'ia vërtetojë se Perëndia interesohet për të dhe gëzon dashurinë dhe simpatinë ndaj tij, dhe se ajo që po ndodhë është vetëm një lloj sprove për të që të shpërblehet edhe më tepër. Në të njëjtën kohë, edhe shokët tjerë të M. a.s., në ato rrethana të vështira i thirmin njerëzit në fenë islame por, duhet ditur se ata janë nën mbikqyrjen e All-llahut xh.sh. edhe pse ballafaqoheshin me vështirësi të mëdha. E All-llahu në versetin kur'anor thotë:

"Ne do të ju sprovovmë derisa të dijmë t'i dallojmë luftëtarët nga mesi juaj dhe durimtarët, madje do t'i vejmë në sprovë edhe lajmet tuaja",

(Sureja Muham-med, ajeti 31).

Mrekullia e Israsë dhe Miraxhit në gjuhën e sotme do të thotë: ftesa që iu bë Pejgamberit a.s. të prezentojë para Madhërisë së Tij, pa e kërkuar ai atë.

Kjo mrekulli është përmendur në Kur'an ku në mënyrë të qartë thuhet:

"Qoftë i lavdëruar Ai, i cili e çoi robin e tij natën prej xhamisë së shenjtë (Qabes) deri në Mesxhidi Aksa, rrethinën e së cilës Ne e kemi bekuar, për t'i treguar atij (Muhammedit) disa nga argumentet tona. Vërtetë Ai (All-llahu) dëgjon gjithçka dhe sheh çdo gjë".

(Sureja El Isra, ajeti 1).

Përveç ajeteve kur'anore kemi edhe shumë hadithe të P. a.s. për përjetimin dhe mbresat e këtij udhëtimi, në të cilën natë të bekuar u bë farz (obligim) edhe namazi si dhuratë dhe mëshirë e Zotit ndaj nesh, prandaj edhe në namaz jemi më afër Zotit xh.sh.

KOMENTI

"I pastër dhe i zhveshur nga çdo e metë është Ai i cili e barti robin e Tij natën..."

All-llahu xh.sh. qysh në fillim të kësaj kaptine e përdorë fjalën "Subhane" që d.m.th. i pastër, i zhveshur nga çdo e metë. Njëherit na paralajmëron se në vazhdim të ajetit do të bëhet fjalë për një ngjarje, ndodhi të jashtëzakonshme, që në

mesin e pabesimtarëve dhe atyre besimtarëve të luhatshëm, do të krijojë huti dhe habi dhe do të jetë momenti vendimtar që definitivisht të ndahen ata që Zoti i fortësoi dhe i ndriçoi zemrat e tyre me dritën e imanit, nga ata, që vetëm formalisht kishin shprehur besnikërinë ndaj Muhamedit a.s. dhe fesë islame.

Prej këtij fillon rrjedha e ngjarjeve që do të pasojnë dhe do të forcojnë zemrën e P. a.s. dhe muslimanëve, duke ua bërë me dije se përkrahja dhe ndihma e All-llahut kurrë nuk do të mungojë.

Vetë fjala *esra* do të thotë "udhëtim, bartje prej një vendi në një vend tjetër". Edhe vetë P. a.s. kur iu tregoi shokëve të tij dhe mekasve tha: "Është udhëtuar me mua" - që largon edhe dyshimin edhe më të vogël në fuqinë e Tij i cili kur i thotë një sendi "bëhu" ai bëhet. Ky udhëtim është bërë natën e 27 REXHEP 621 të erës sonë, pra të hënë. Nata e hënë ishte karakteristike për vetë P. a.s. sepse, ngjarjet më kulminante në historinë e lavdishme islame ndodhën të hënave (lindja e P. a.s., udhëtimi natën e Miraxhit, shpërngulja dhe ndërrimi i jetës).

"Prej xhamisë së shenjtë e deri në Mesxhidi Aksa..." Tani e kemi udhëtimin e Muhamedit a.s. Israja u bë një Meka-Qabja, e cila njëherit ishte shtëpia e parë në tokë për adhurimin e All-llahut, muret e së cilës i ngritën Ibrahim dhe Ismaili a.s. e deri në Mesxhidi Aksa, e cila, një kohë të caktuar, shërbeu si kibla e muslimanëve derisa Zoti i urdhëroi P. a.s. ta kthejë fytyrën kah xhamia e shenjtë.

Këtu pra, shihet urtësia e All-llahut ku me këtë udhëtim të M. a.s. i ndërliði ngushtë dy faltoret e shenjta- Qaben dhe Mesxhidi Aksanë. Këto dyja, kanë luajtur rolin e sigurisë shpirtërore të mbarë muslimanëve gjatë shekujve të kaluar. Për fat të keq, sot M. Aksaja ka rënë plotësisht në ndikimin e cionistëve izrealitë, të cilët, duke trilluar me çdo kusht ta rrënojnë këtë xhami të muslimanëve, duke trilluar dhe imagjinuar se në themelet e xhamisë gjendet tempulli i vjetër i jahudive, apo "muri i vajtimi", siç e quajnë ata, vetëm që të gjejnë shkas për të shkatërruar çdo gjë islame që rrjedh nga urrejtja e tyre shekullore ndaj muslimanëve. Por, shpresojmë se një ditë, forcat muslimane do të bashkohen në luftë kundër këtij të tërbuari, armikut të përbetuar, sepse, fjala e All-llahut nuk don robëri dhe errësirë, por don paqe, tolerancë, mirëqenjie dhe qetësi kudoqoftë.

"Rrethinën e të cilës Ne e kemi bekuar".

Një ndër mirësitë e shumta që i janë dhuruar këtij vendi - Kudsit, pos bukurive të rralla natyrore dhe kopshtijëve të panumërta me lloj-lloj frutash ekzotike, është edhe ajo se në këtë vend zbritën edhe shumë të dërguar siç ishin: MUSA,

DAVUDI, SULEJMANI, ZEKERIJA, JAHJA dhe në fund ISA a.s. shpëtimi i Zotit qoftë mbi ta. Për këtë arsye, Perëndia deshi që edhe M. a.s. të jetë "vula e të gjithë pejgamberëve (vula e profetësisë)", deshi që M. a.s. të kalojë disa çaste në këtë vend të bekuar dhe prej këtij vendi të ngritet në qiell për vizitë të Mëshirëplotit që të plotësohet misioni i tij i shenjtë dhe që All-llahu ti dërgojë shumë prej argumenteve që e qetësojnë shpirtin e shqetësuar dhe të pikëlluar.

"Për t'i treguar atij (Muhammedit) disa nga argumentet tona".

Më është e qartë se Perëndia i tregoi disa nga shenjat dhe argumentet të dërguarit të Tij, duke forcuar vullnetin në zemrën e tij dhe duke vënë në dijeni se ndihma e All-llahut kurrë nuk do të mungojë dhe se patjetër do të jetësohen fjalët e të Madhërishmit.

"Vërtetë Ai (All-llahu) dëgjon gjithçka dhe sheh çdo gjë".

Jemi të paluhatshëm në besimin tonë se All-llahu xh.sh. është Krijuesi ynë, të tij janë gjithë çka ka në qiej dhe në tokë. Vetëm Atij i takon lavdërimi, falënderimi dhe krenaria dhe e besojmë ashtu siç e përshkruajti veten në Kur'an.

"Thuaj: All-llahu është Një! All-llahu është Ai që çdo krijesë i drejtohet për çdo nevojë. As s'ka lindur e as nuk është i lindur. Dhe askush Atij nuk është i barabartë"

(El-ihlas 1-4).

Pra Ai dëgjon dhe sheh çdo gjë, vetëm Ai i di fshehtësitë, e di të kaluarën, të tashmen dhe të ardhmen tonë, i lartësuar qoftë!

"Ai, All-llahu është që e dërgoi të dërguarin e vet me udhëzim të qartë dhe fe të vërtetë, për ta bërë mbizotërues mbi të gjitha fetë edhe pse këtë e urrejnë idhujtarët"

(Es-saq 9).

Kjo ishte për sa i përket "Israsë". Ndërsa, sa i përket ngritjes së Pejgamberit në qiell, "Miraxh", kundërshtarët e Islamizmit aq shumë e kontestuan dhe mohuan, duke thënë se ky nuk ishte udhëtim fizik, por shpirtëror apo iluzor, - në gjumë (ëndërr).

Mirëpo, fjalët e të Gjithëfuqishmit në kaptinën "El-Isra" dhe "En-nexhm" i demantojnë shumë lehtë këto pohime të tyre të pabaza: *"e udhëtoi robin e Vet"*, nënkuptohet vetvetiu se fjala ishte për udhëtim trupor dhe shpirtëror me plot vetëdije. Nëse do të ishte Israja udhëtim, vetëm në gjumë, atëherë me siguri do të shprehej në këtë mënyrë: *"e udhëtoi robin e vet në gjumë"*,

apo, po të ishte vetëm shpirtëror ndoshta do të shprehej kështu: *"e urdhëroi shpirtin e robit të vet"*.

Pra shihet qartë nga këto krahasime se nuk ishte fjala vetëm për udhëtim shpirtëror apo në gjumë, por ishte udhëtim fizik me robin e Tij në një pjesë të natës.

Kurse, ne kaptinën "En-nexhm" i Lartëmadhërishmi fuqimisht dhe me shprehje të larta stilistike, që janë mrekulli e përjetshme e Kur'anit, na bën me dije se, i dërguari, Muhamedi a.s. arriti deri në majën më të lartë qiellore "Sidretul Munteha", në të cilin qiell nuk ka shkelur asnjë krijesë, e Muhamedit a.s. iu mundësua të shohë mrekullitë e Perëndisë pa asnjë ndërmjetësim:

"Zemra nuk e mohon atë që e pa (me sy). Apo, i bëri polemikë atij për atë që e ka parë? Atë (Xhibrilin) e ka parë edhe herën tjetër (e ka parë) tek Sidretul Munteha, që pranë saj gjendet xhenetul Me'va. Atëherë, kur Sidren e mbuloi çka e mbuloi, shikimi i (Muhamedit) as nuk lakoi as nuk tejkaloi. Ai (Muhamedi) vërtetë pa disa nga shenjat më të mëdha të Zotit të vet"

(En-nexhm 11-18).

Ishte më e nevojshme që me udhëtimin e Israsë dhe Miraxhit edhe muslimanët të përgatiteshin shpirtërisht dhe moralisht, të bëheshin të pathyeshëm e të paepur siç është rasti i Ebu Bekrit kur idhujtarët e Mekës i thanë se shoku yt Muhamedi po pohon se ka shkuar natën në Kuds dhe prej aty është ngritur në qiell. Ndërsa, ai me tërë krenarinë e besimtarit të sinqertë tha: Unë po dyshoj në fjalët tuaja se mos po shpifni diçka për të, e nëse ai këtë e ka thënë me gojën e vet, atëherë, unë i besoj pa kurrfarë dyshimi. Prej atij momenti Ebu Bekri u quajt "ES-SIDDIK"-i drejtë, i sinqertë. Pra ishte e nevojshme që besimtarët të mos luhaten në besimin e tyre, se ata një ditë do të dëtyroheshin që nga vuajtjet dhe mundimet e tyre ta lëshonin edhe vendlindjen e tyre, vetëm për hir të All-llahut dhe fesë Islame.

Kjo ishte vetëm një nga këshillat e Isras-ë dhe Miraxhit, por sa të shumta janë këshillat në raste të këtilla. Duhet t'i përkujtojmë ashtu që të kemi dobi prej tyre siç thotë edhe Allahu xh.sh. në Kur'anin e Lartëmadhëruar:

"Dhe vazhdo e këshillo, se këshillimi, me të vërtetë u bën dobi besimtarëve"

(Edh-dharijatu 55).

Shpëtimi qoftë mbi ty o ZOT i Isras-ë dhe i Miraxhit... Çdo herë kur gdhin mëngjesi dhe bie muzgu i mbrëmjes.

Të lutemi, që ne dhe pasardhësit tanë, të jetojnë në paqe dhe begati nën frymën islame.

I Lartësuar dhe i Madhëruar qofsh o All-llah, Mbizotërues i çdo gjëje dhe i Vetmi Ngadhnjitar.

AMIN!

E përgatiti:

Fatmir ILJASI K/IV

MBULESA - VESHJA ISLAME

Kjo është një ndër temat më aktuale edhe të cilën duhet t'ua përkujtojmë femrave tona muslimane ngase e kanë obligim të domosdoshëm (farz), madje dëgjohen edhe fjalë se mbulesa nuk është e rëndësishme dhe se ajo nuk e bën femrën besimtare... Këto mendime janë të pavend dhe të gabuara, ngase feja islame nuk kërkon prej njeriut vetëm besimin por, kërkon që edhe veprat të përshtaten me besimin, sepse, puna jonë tregon atë që kemi në zemër.

Islame është një fe, e cila nuk kërkon prej njeriut që të mohojë këtë botë, por edhe kësaj nuk i jep përparësi në krahasim me botën tjetër. Trupi dhe shpirti nuk janë të ndarë, përkundrazi, ata janë të lidhura njëra me tjetrin, andaj, ana e jashtme flet për vetitë e brendshme shpirtërore, dhe anasjelltas.

Feja islame për ruajtjen e moralit të femrave muslimane ka paraparë masa mbrojtëse duke mbrojtur atë dhe duke e paralajmëruar për rrugën e shejtanit, i cili, mundohet gjithëherë për ta mashtruar dhe për ta larguar nga rruga e drejtë. Feja islame nuk i lufton instiktet natyrore të njeriut, por kërkon prej tij që të udhëheq me to e jo të bie viktimë e epsheve të tija të pakontrolluara. Andaj, besimtari i vë kujdes të madhe ruajtjes së moralit dhe nuk lejon kursesi të manifestohen epshet e pakontrolluara. Në ruajtjen e moralit islam të një përfaqësuesi të islamit, veshja luan një rol të madh.

Allahu xh.sh. ka urdhëruar mbulesën duke thënë në një ajet kur'anor: "Thuaj edhe besimtarëve të ndalin shikimet e tyre, të ruajnë pjesët e turpshme të trupit të tyre, të mos zbulojnë stolitë e tyre, përveç atyre që janë të dukshme, le të vëjnë shamitë mbi krahërorin e tyre dhe të mos ua tregojnë bukuritë e tyre, përveç burrave të vet...". (S. Nur. 31).

Dhe në ajetin tjetër:

"O ti pejgamber, thuaju grave tua, bijave tua dhe grave të besimtarëve, le të vëjnë shamitë (mbulesat) e veta mbi trupin e tyre, sepse kjo është më afër që ato të njihen (se nuk janë rrugaçe) e të mos ofendohen...". (S. Ahzabë 59).

Pra, Allahu në Kur'an urdhëroi mbulesën e trupit, përveç të atyre pjesëve që edhe ashtu janë të dukshme. Ndërsa hadithi vijues duke shpjeguar ajetet e lartëpërmendura na tregon se cilat pjesë të trupit duhet mbuluar.

Aishja r.a. tregon:

- Njëherë, motra ime Esma, hyri në dhomë ku ishte ulur Muhamedi a.s. Esma kishte veshur një fustan të ngushtë dhe të tejdukshëm sa që iu kishte vizatuar trupi i saj. I dashuri i Allahut kthen kokën në anën tjetër dhe tha: "Oj Esma! Kur femra (hyn në bylyk) bëhet e moshërritur nuk i lejohet të shihet nga trupi i saj, përveç këtyre (dhe tregon fytyrën, shuplakat e duarve dhe këmbët deri në zogj-nyje). (Transmeton Ebu Davudi).

Sipas këtij hadithi, të gjithë dijetarët silam, te femra, vende të turpshme i konsiderojnë të gjitha pjesët e trupit me përjashtim të atyre që u përmendën më lartë, fytyra, shuplakat e duarve dhe këmbët deri në zogj-nyje, dhe zbulimi i tyre është e ndaluar rreptësisht (haram).

Pra, sipas këtij hadithi edhe mbulesa e flokëve bën pjesë në këtë obligim. Për ta pasur më të qartë këtë, po e marrim një shembull nga jeta e pejgamberit tonë të dashur Muhamedit a.s.

Muhamedi a.s., me Aishen r.a. ishin nisur në një udhëtim dhe pejgamberi dëshiron të dijë se në atë moment në prezencën e tyre a ishte ndonjë melek (exhin apo shejtan). Aishja r.a. i tha: Tash do ta kuptosh, dhe e hoqi shaminë nga koka e saj. Në atë moment u dëgjua një fëshfërimë dhe se diçka iku. Pejgamberi a.s. e kuptoi se ishte melek. Ngase po të kishte qenë shejtan ai do të kishte ndejtur aty, sepse, do të ishte i kënaqur me veprën që bëri ajo në kundërshtim me urdhërin e Allahut xh.sh.

Edhe ky shembull i pejgamberit na tregon se mbulesa e flokëve është obligim i domosdoshëm (farz). Mirëpo, gjithmonë e më të shpeshta, protestat dhe sulmet, janë kundër këtij urdhëri duke parashtruar pyetjen: Përse gjithë këto maltretime, krahas veshjes së gjatë dhe komode, patjetër duhet t'i mbulojmë flokët?

Mund t'iu themi se jeta në mënyrë islame është e urdhëruar nga Allahu xh.sh. i cili është Krijuesi ynë, dhe kush mund t'i njohë krijesat më mirë se sa vet Krijuesi i tyre?

Kjo është mëshirë nga Allahu xh.sh. ndaj robërve të vet, ngase ka dhënë rregulla edhe për mënyrën e veshjes. Feja islame nuk kërkon që njeriun ta çojë deri në atë situatë që ta gjunjëzojë atë, por e paralajmëron që të ruhet dhe të mos bie në atë situatë duke ia treguar edhe pasojat e saj. Poashtu, kërkon që individët që e përbëjnë bashkësinë njerëzore të jenë me karaktert të qëndrueshëm dhe të dalë një bashkësi e shëndoshë islame. Mandje, kërkohet dëlirësi, e nëse dëshirojmë që kjo të arrihet mbulesa luan një rol të madh në këtë aspekt. Femrën e mbuluar nuk mund ta tërheqin shikimet e epshme dhe lakmuese të njerëzve.

Një shkrimtar thotë: "E di unë shpirt pse e mbulon veten tëndë sepse edhe qirin pa mbrojtje anash shpejt do ta shuante era".

Trupin dhe bukuritë e saj, që ia ka falë Allahu xh.sh., femra duhet t'ia falë vetëm të dashurit të saj të zemrës, atij që e dshuron, që është hallall e jo gjithkujt.

Mbulesa-veshja islame, mbron trupin, jetën dhe shpirtin. Mbron moralin e asaj që e vesh. Është rruga e xhennetit.

Veshja islame është universale dhe e përtjshme, është urdhër i pandryshueshëm, pa marrë parasysh se çfarë vendi apo kohe është.

Kemi një hadith sahih të Muhamedit a.s. i cili aludon në ato që nuk i përmbahen këtij urdhëri: Transmeton Muslimi prej Ebu Hurejres:

"Dy lloje të njerëzve do të jenë banorë të xhehenemit, dhe unë pas kësaj jete në tokë, as nuk do t'i shikoj: tiranët (mizorët) në duart e të cilëve janë kamxhikët e trashë sa bishat e zgjedhave me të cilët e rrahin botën, dhe gratë, të cilat veshin rroba të tejdukshme, sikur të jenë lakuriqe, të cilat i kthejnë kokat e tyre anash prej urdhërit të Allahut, e kokat i kanë sikur gungat e deveve. Gratë e tilla nuk do të hyjnë në xhennet e as që do të ndiejnë erën e xhennetit. Ndërkaq era e xhennetit ndihet në çdo anë dhe shumë larg".

Pjesa e dytë e hadithit flet për atë se çka i pret femrat të cilat nuk i përmbahen urdhërave të lartëpërmendura. Flet për femrat, të cilat janë të veshura, në realitet lakuriqe d.m.th. jo mjaft të veshura. Poashtu hadithi aludon në rrobet e tejdukshme e të ngushta dhe të shkurtëra. Në këtë hadith theksohet se kokat e zbuluara të femrave do të jenë sikurse gungat e deveve. Do t'i kisha lutur të gjitha motrat tona muslimane, që t'i marrin parasysh këto urdhëra të Allahut xh.sh. dhe t'i zbatojnë ato, nëse dëshirojnë që të jenë të shpëtuara në të dy botërat, si në këtë botë ashtu edhe në botën tjetër (ahiret).

Allahu xh.sh. është Mëshirues i madh dhe në ajetet kur'anore thotë:

"... Pendohuni të gjithë te Allahu, o besimtarë, në mënyrë që të gjeni shpëtim". (S. Nurë 31).

"... Allahu fal gabimet e kaluara. Ai është Mëshirues". (S. Ahzabë 59).

Allahu xh.sh. është Mëshirues dhe Falës i madh, por edhe Ndëshkues i fortë!

"O BIJTË E ADEMIT. NE KRIJUAM PËR JU PETKA QË JU MBULON VENDTURPËSINË, DHE PETKA ZBUKURUESE. PO PETKU I DEVOTSHMËRISË. AI ËSHTË MË IMIRI. KËTO JANË NGA ARGUMENTET E ALLAHUT, ASHTU QË ATA TA PËRKUJTOJNË" (S. A'rafë 26).

Bahri CURRI K.IV

DHIKRI - TË PËRMENDURIT E ALLAHUT xh.sh.

Dhikri është ibadet shpirtëror, që ka për qëllim të kujtuarit e Allahut xh.sh. Dhikri mund të bëhet me gjuhë e me vepër, e që është më e vlefshme. P.sh. namazi është dhikër me gjuhë dhe me vepër. Në kaptinën Ta Ha thuhet:

"Dhe, fal namazin për të më kujtuar Mua".

Dhikri - të kujtuarit e Allahut bëhet vetëm dhe në shoqëri. Dhikri në veti është më afër singëritetit. Mund të jetë haptas dhe fshehtas. Dhikri është të lexuarit e Kur'anit, thirrja në fenë islame, salavati mbi të dërguarin tonë Muhammedin a.s., urdhëri në të mirë dhe ndalimi në të keqe.

Dhikri është të menduarit në Allahun xh.sh. mbi krijesat e Tij, mbi krijimin e qiellit, hënës, diellit, yjeve, tokës, detërave, njeriut, shtazëve, bimëve, në ndërrimin e natës dhe ditës, etj. Të punuarit atë çka urdhëron Allahu dhe të larguarit nga ajo që ndalon Ai, është dhikër.

Dhikri bëhet kur pushojmë, zgjohemi, hamë, pimë, veshmbathemi, etj. Nuk ka ibadet tjetër që të mos ketë rregulla dhe kohë të caktuar, përveç dhikrit - të përkujtuarit e Allahut.

Shumë ajete kur'anorë dhe hadithe të Pejgamberit a.s. na flasin mbi dhikrin - të përmendurit e Allahut. Ajetet janë urdhëresa të ndryshme si: të kujtuarit mbi vlerën e tij në këtë dhe në botë tjetër, mbi ngritjen e atyre që përmendin Zotin e tyre, mbi munafikët të cilëve nuk u shkon mendja për dhikër, që xhamia të jetë vend dhikri etj. Ja disa prej tyre:

"O besimtarë, përkujtojeni Allahun sa më shpesh. Dhe madhëronie, Atë, mëngjes e mbrëmje".

(S. Ahzab 41-42).

"Përmendnie shpeshëherë Allahun ashtu që të gjeni shpëtim"

(S. Xhuma 10).

Allahu mbi dhakirinët - përkujtuesit thotë:

"Nuk ka dyshim se për muslimanët e për muslimanet, besimtarët e besimtare, adhuruesit e adhurueset, të singëritit e të singertat, durimtarët e durimtare, të përvuajturit e të përvuajturat, sadakdhënësit e sakdhënëset, agjëruesit e agjërueset, ruajtësit e nderit e ruejtëset e nderit, shumëpërmendësit e Allahut dhe shumëpërmendëset e Allahut, Allahu ka përgatitur falje (mekatesh) dhe shpërblim të madh".

(S. Ahzab 35).

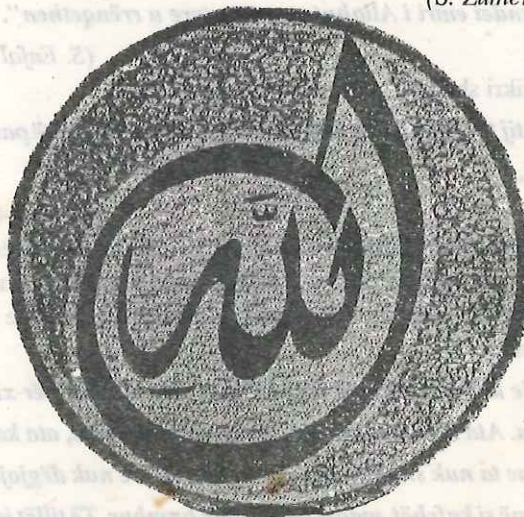
Për munafikët në Kur'an thuhet:

"Munafikët përpigën të mashtrojnë Allahun duke u paraqitur rrejshëm si besimtarë, por Allahu mbizotëron dinakëritë e tyre. Ata, edhe kur falen, falen me përtaci dhe vetëm sa për t'u dukur te njerëzit dhe fare pak e përmendin Allahun".

(S. Nisa 142).

"Kur përmendet vetëm Allahu, zemrat e tyre që nuk besojnë botën tjetër, neveriten, kur përmendin, përveç Atij (Allahut), të tjerë, ata gëzohen".

(S. Zumer 45).

Shembulli më i mirë për çdo gjë, e edhe për dhikër, ishte Muhamedi a.s.:

"Ju e kishit shembullin më të lartë në të Dërgurin e Allahut, kuptohet ai që shpreson në shpërblimin e Allahut në botën tjetër, ai që atë shpresë e shoqëron duke e përmendur shumë shpesh Allahun. Kush e pastron veten nga veprat e këqia, e përkujton Zotin dhe i lutet, ai është i shpëtuar. Ka shpëtuar ai që është pastruar, që e përkujton madhërinë e Zotit të vet dhe falet".

(S. A'la 14-15).

Urdhëri i Allahut është që të ngriten xhami, që të jenë vend dhikri - përkutimi:

"(Allahu) është në shtëpitë (xhamitë) që Allahu lejoi të ngriten e që në to të përmendet emri i Tij, t'i bëhet lutja Atij, mëngjes e mbrëmje. Ata janë njerëz që nuk i pengon as tregtia e largët e as shitblerja në vend për ta përmendur Allahun, për ta falur namazin, dhe për të dhënë zekatin. Ata i frikësohen një dite kur do të tronditen zemrat dhe shikimet".

(S. Nur 36-37).

Dhikri e largon-dëbon shejtanin. Shejtani e ngacmon njeriun për kah e keqja, shejtani është cytës, dhe Kura'ni e quan po me këtë emër:

"... Cytësi që fshihet". Kur një rob përmend Krijuesin e tij, shejtani largohet (ikën). Kur'ani thotë: "Vërtetë, ata që janë të ruajtur, kur i prek ndonjë iluzion nga djalli, ata përkujtojnë (Allahun) dhe atëherë shohin (të vërtetën)".

Dhikri - të kujtuarit e Allahut xh.sh. obligon kujtimin e Allahut mbi robin e Tij. Allahu në Kur'an thotë:

"Pra ju më kujtoni Mua, Unë ju kujtoj juve (me të mira)".

(S. Bekare 152).

Dhikri qetëson zemrën - shpirtin:

"Ata që besojnë, me të përmendur Allahun, zemrat stabilizohen".

(S. Rrad 27).

"E besimtarë të vërtetë janë vetëm ata, të cilëve kur u përmendet emri i Allahut zemrat e tyre u rrënoqethen".

(S. Enfal 2).

Dhikri shndritë zemrën e besimtarit:

"Atij të cilit Allahu nuk i jep dritë, ai nuk ka për të pasur dritë".

(S. Nur 40).

Dhikri është kushti kryesor për t'i thirrur në rrugën e Allahut ata që zemrat u janë të humbura, të vdekura e nuk dëgjojnë e as nuk shohin se janë si kafshët, madje edhe më të humbur:

"Ne krijuam shumë nga exhinët dhe njerëzit për xehenem. Ata kanë zemra por, me to nuk kuptojnë, ata kanë sy, e me ta nuk shohin, dhe ata kanë veshë e nuk dëgjojnë. Ata janë si kafshët, madje edhe më të humbur. Të tillët janë të marrë".

(S. A'raf 179).

Gjithashtu, Allahu në Kur'an thotë:

"Pra më kujtoni Mua, Unë ju kujtoj juve".

(S. Bekare 152).

"Ti përmende Zotin tënd në vetë (heshtas) me respekt e me droe, jo me shprehje të larta, (përmende) në mëngjes e në mbrëmje".

(S. A'raf 205).

"E kur të harrosh (për diçka) përmende Zotin tënd".

(S. Kehf 24).

"Po ti përmende Zotin tënd dhe plotësisht përkushtoj atij".

(S. Muzemil 8).

"Përkujtoje Zotin tënd në mëngjes e në mbrëmje".

(S. Insan 25).

Pejgamberi a.s. ka thënë: "Shembulli i atij, i cili kujton Zotin e vet dhe atij që nuk kujton Zotin e vet, i ngjan të gjallit me të vdekurin".

Transmeton Buhariu.

Ebu Hurejrete r.a. thotë: "Ka thënë Muhamedi a.s.: "Vepra më e mirë që do ta shpëtojë njeriun nga zjarri i xehenemit është dhikri. Transmeton Ebu Shejbe dhe Teberaniu nga ibën Muadhi.

Lus Allahun xh.sh. që të më bëjë mua dhe ata që lexojnë këta rreshta prej dhikirinëve - përkujtuesëve, të na shtie në radhën e robërve të Tij të mirë.

Sadik MEHMETI,

student në Fakultetin e Studimeve Islame

në Prishtinë

Literatura e shfrytëzuar:

1. "Edda' avetu ilel-islam ve erkanuha" Ahmed Izzuddin el Bejanuni - Kairo.
2. "Zikr" Muhamed Handzic - Sarajevo,
3. Revista "Et Tesavvuful Islamij" nr. 86, mars 1986 Kairo.

EJANI NË BESIM

Besimtar jam

Perëndinë e besoj

vetëm Ai është Një

pos Tij tjetër nuk adhuroj.

Të gjithë le ta dinë

dhe shumë të mendojnë

që begatitë e Zotit

mos t'i harrojnë.

Pendohuni, pendohuni

dhe Allahun ta besoni

dhe në mëshirën e Tij

ju të shpresoni.

Pse të mos e besoj

pse të mos e adhroj

kur Ai krijoi

çdo gjë që ekziston.

Ejani në besim

Kur'ani na thërret

ta besojmë Allahun Një

se pa Të s'ka asgjë.

Kësaj fjale vëri re

o popull shqiptar

se njeriu pa fe

s'mund të jetë përparimtar.

Jonuz ZEJNULLAHI

PASIVITETI DHE FAJTORI

Allahu xh.sh. dërgoi peygamberë të shumtë për shpjegimin e fesë Islame te njerëzimi derisa përfundoi me peygamberin e fundit Muhammedin a.s. pas të cilit s'ka më peygamberë. Mirëpo, trashëgimtarë të peygamberëve janë dijetarët të cilët duhet të thërrasin në të mira dhe të largojnë nga të këqijat të cilën gjë e urdhëron edhe Allahu xh.sh. duke thënë:

"Nga ju le të jetë një grup që thërret në atë që është e dobishme, urdhëron për punë të mbarë dhe ndalon nga e keqja. Të tillët janë ata të shpëtuarit".

(S. Ali-Imran, 104).

Mirëpo nëse i bëjmë një vështrim të ngjarjeve që po ndodhin sot në botë do të shohim se të gjitha vatrat e krizave dhe të luftërave janë në vendet e botës Islame ku muslimanët masakrohen, dhunohen, shpërngulen prej vendeve të tyre e çka nuk ndodh tjetër te ta si në Palestinë, Somali, Azerbejdhan, Bosnjë e Hercegovinë, Kosovë, Sauxhak etj. Në shiqim të parë kjo do të na habisë dhe na bën t'i shtrojmë vetes pyetjen se ç'është tërë kjo që po ndodh me ne muslimanët kur Allahu xh.sh. në Kur'an thotë se Ai do ta mbrojë këtë fe:

"Ne me madhërinë Tonë e shpallëm Kur'anin dhe Ne gjithsesi do ta mbrojmë atë".

(S. Hixhr, 9).

Por shkaku i tërë kësaj qëndron te ne vetë muslimanët, ngase jemi larguar nga mësimet kur'anore dhe jemi dhënë pas lakmisë së epshit dhe interesave personale. Muhammedi a.s. në një hadith të tij thotë: *"Pasha Atë që shpirti im është në dorën e Tij ja do të urdhëroni në rrugë të drejtë dhe të ndaloni nga rruga e gabuar ose përndryshe Allahu dërgon mbi ju dënimin e Tij, pastaj i bëni lutje Atij, por nuk ju përgjigjet".*

Shokët e Muhammedit a.s. dhe muslimanët e parë i zbatuan me përpikëri mësimet islame dhe për këtë ngadhynjen në çdo lëmi. Ata gjithëherë kanë pasur ndërmend mbikëqyrjen e Allahut xh.sh. në zemrat e tyre ashtu si i ka mësuar Peygamberi a.s.: *"Të adhurosh Allahun sikur të jesh duke e parë Atë, sepse edhe pse ti nuk e sheh Atë, Ai të sheh ty".* Ndërsa kur ua përmendte vdekjen dhe ditën e gjykimit ata vepronin për këtë ditë dhe ishin në mes të frikës e shpresës, andaj edhe Allahu xh.sh. për ta në Kur'an tha:

"Ata janë që zbatojnë premtimet e tyre dhe i frikësohen një dite dëmi i së cilës ka përmasa të gjëra".

(S. Insan, 7).

Ndërsa sa i përket neve, mendoj për kohën tonë vlen ajeti tjetër i Kur'anit:

"E pas tyre (të mirëve) erdhën pasardhës të këqij që e lanë namazin e u dhanë pas kënaqësisë (trupore) e më vonë do të hidhen në çdo të keqe".

(S. Merjem, 59).

Dhe ja sot jemi në një situatë të palakmueshme duke përjetuar momente të hidhura dhe të vështira, nuk kemi shokë dhe miqë të vërtetë por vetëm nëse kanë ndonjë interes. Obligimet ndaj Allahut nuk i kryejmë, për Islamin nuk kontribuojmë asgjë sepse na pengon interesi personal që nuk dëshirojmë të humbim për Islamin as sa grimca e atomit nga pasuria materiale apo pozita. Asnjëherë s'mund të ecim përpara përderisa të mos i qesim interesat e shoqërisë Islame dhe të popullit para interesave tona personale. Allahu xh.sh. për njerëz të tillë thotë: *"E kush ia kthen shpinën udhëzimit Tim, do të ketë jetë të vështirë dhe në ditën e gjykimit do ta ringjallim të verbër. Ai (që nuk beson) do të thotë:*

"Zoti im, përse më ngrite të verbër kur unë isha me sy? Allahu thotë: Ashtu si i harrove ti argumentet Tona që t'i ofruam, ashtu je i harruar sot".

(S. Taha, 124-126).

Vëllezër, dhe motra, shpëtimi ynë i vetëm është kthimi ynë te Allahu xh.sh. dhe të përmendurit e Tij. Forcimi i bashkimit dhe colidaritetit tonë dhe përforcimi i moralit tonë. Të zbatojmë fjalën e Allahut xh.sh. ku thotë:

"Dhe bëhu i durueshëm me ata, të cilët i luten Zotit të vet në mëngjes dhe në mbrëmje duke kërkuar kënaqësinë e Tij dhe mos i hiq sytë e ty prej atyre e të kërkojsh bukuritë e kësaj bote dhe mos e dëgjo atë zemrën e të cilin e kemi lënë në farresë nga kujtimi (të përmendurit tonë) dhe i cili ndjek epshet e veta, sepse punë e tij ka mbaruar".

(S. Kehf, 28).

E lusim Allahun xh.sh. që të na udhëzojë dhe përforcojë në rrugën e drejtë Islame, të na forcojë dhe ndihmojë kundër çdo armiku. E lusim që Kur'ani të na jetë udhëzues e prijës në jetë, dhe ët na shpërblejë me X h e n e t.

Balri CURRI kLIV

HIXHABI

*Le të flasim për hixhabin tim,
jo, për Zotin nuk ka dyshim.*

*Me të feja mua më mbrojt
dashurinë e Allahut ma dhuroi.
Gjithmonë për mua bukuri është trupi im
pasuri për mua nderi im.*

*Po a dhuntitë e Allahut që i posedoj
për dunjanë e shkretë t'i shkatërroj.
Shumë njerëz për mua kujtuan
se unë të keqën vetes ia dua.*

*Sa qortime nga ata i përjetova
në çdo pyetje dhe bisedë i takova.*

RAMAZANI MUAJI I MËSHIRËS

Muaji i Ramazanit është ai në të cilin ka zbritur Kur'ani udhërrëfyes-drejtues për njerëzit, sqarues i së drejtës dhe dallues në mes të mirës dhe së keqes".

(S. Bekare 185).

Muaji i Ramazanit është një ndër muajt e vitit, të cilin e zgjodhi Zoti i plotfuqishëm që nëpërmjet Xhibril it t'ia sjellë shpalljen Muhamedit a.s. dhe të jetë mëshirë për njerëzimin e njëherit të jetë udhërrëfyes dhe drejtues i tyre.

Çdo muaj ka vlerën dhe karakteristikat e veta. Sa i përket muajit të ramazanit, kemi çka të flasim mjaft. Lidhur me rëndësinë e tij kemi mjaft ajete (versete) kur'anore dhe hadithe të Muhamedit a.s. Ky muaj, nga aspekti fetar, ka rëndësi shumë të madhe, sepse, në këtë muaj ka zbritur Kur'ani - libri i shenjtë dhe fjala e Allahut xh.sh. Pastaj, begatitë janë shumë të mëdha e mëshira e Krijuesit dominon gjithmonë. Pikërisht në muaj është më i theksuar, pra, është bereqet dhe mëshirë e Allahut. Solidariteti e humaniteti, gjatë këtij muaji, e bëjnë jetën e besimtarit të lumtur dhe me shumë kënaqësi kur e din se kryen një obligim mjaft të rëndësishëm dhe bëhet meritues i shpërblimeve të Allahut xh.sh.

Muhamedi a.s. para se t'i vinte shpallja largohet nga Mekeja dhe vetmohej në shpellën "Gari Hira", ku Allahu xh.sh. e dërgoi melekun Xhibril që t'ia sjellë shpalljen e fundit hyjnore të zgjedhurit të Tij Muhamedit a.s., "RAH-METEN LIL-ALEMIN" - "Mëshirë për botërat", e urdhëroi për t'i thirrur njerëzit në shpëtim duke i udhëzuar në të mira dhe duke i ndaluar nga të këqijat. Këtë muaj Allahu e bekoj edhe duke ua obliguar besimtarëve agjërimin në mënyrë që të arrihet kulminacioni i devotshmërisë, sinqeritetit, dashurisë ndaj Krijuesit. Për shpërblimin e agjëruarit Allahu xh.sh. ka thënë:

"Agjërimi është i imi dhe vetëm Unë di si ta shpërblje robin tim".

Çdo obligim kur ta kryejmë duhet ta kryejmë vetëm për hirë të Allahut për devotshmëri, respekt dhe dashuri ndaj Tij, si urdhër i Tij e jo për ndonjë dobi apo interes tjetër. Edhe Muhamedi a.s. në një hadith thotë:

"Çdo send ka sadakën e tij, e sadaka e trupit është agjërimi".

Në principet fetare nuk duhet tepruar, ngase mund edhe të gabohet si p.sh. nëse thuhet se agjërimi është shërues i të gjitha sëmundjeve dhe duhet të agjërojmë edhe kur jemi të sëmurë, e atëherë po biem në kundërshtim me fjalën e Allahut kur Ai thotë në Kur'an:

"(Jeni të obliguar të agjëroni) ditët e caktuara, e kush është i sëmurë ose në udhëtim, atëherë le të agjërojë më vonë aq ditë...". (S. Bekare 184).

Allahu xh.sh. na ka krijuar neve dhe ai e di se çka mund të bartim dhe çfarë obligimesh mund të kryejmë. Në Kur'an thuhet: "Ju dëshiron Allahu juve lehtësim e nuk ju dëshiron mundim...".

Muaji i Ramazanit është muaj i mëshirës dhe i faljeve të mëkateve, ngase të mirat në këtë muaj janë të shumta dhe lidhja me Zotin është me e fortë dhe më e afërt. Jo vetëm gjatë këtij muaji, por mëshira e Zotit është gjithmonë prezente. Mirëpo, kur njeriu vepron në kundërshtim me parimet e fesë të caktuar nga Allahu xh.sh. atëherë nuk e meriton mëshirën e Zotit xh.sh. Në të kundërtën, nëse i zbaton principet e fesë, e meriton mëshirën e Allahut të plotëfuqishëm. Andaj, njeriu në muajin Ramazan pastrohet nga mëkatet duke u penduar dhe duke i zbatuar urdhërat e Allahut me përlutësi. Jepet pas çdo vepre të mirë dhe largohet nga të këqijat. Andaj, meriton falje dhe mëshirë nga ana e Allahut xh.sh. ngase është përgatitur për pranimin e mëshirës dhe ka lidhje të fortë me Allahun xh.sh.

Disa njerëz punojnë disa punë të këqia e kur të vijë muaji Ramazan ndalohen nga ato punë. Por, kur të kalon ramazani ata iu kthehen prapë punëve të tyre, e kështu nuk bën, sepse ajo që është e ndaluar është e ndaluar për tërë vitin e jo vetëm për muajin e ramazanit.

Ramazani është bërë farz të agjërohet një vit pas hixhretit-emigrimit të Muhamedit a.s. me besimtarët e parë prej Mekes në Medine.

Më parë ishin të obliguara ditët të caktuara për agjërim kurse pas zbritjes së ajeteve kur'anore për ta bërë farz agjërimin e muajit ramazan tani e tutje agjërohen ditët e këtij muaji i cili ka 29-30 ditë e kurrsesi 28 ose 31 ditë.

Me kalimin e këtij muaji kur besimtari kryen një obligim shumë të rëndësishëm vic festa e Bajramit, të cilin besimtarët e presin me gëzim duke festuar kryerjen e obligimit mjaft të rëndësishëm-agjërimin. Kënaqësia në këtë muaj është e pakufishme dhe kudo në të katër anët e botës, ku ka muslimanë, dëgjohej lutjet dhe përgëzimet: Merhaba ja shehru Ramadanë - Mirë se erdhe o muaji Ramazan. Muaji i paqes, mëshirës dhe dashurisë në mes njerëzve. Është koha kur besimtari i drejtë dhe i sinqertë është më i kënaqur se çdo herë tjetër, më i gëzuar se çdo herë tjetër, më i mbrojtur se çdo herë tjetër.

Besimtari duke agjëruar kryen obligimin ndaj Krijuesit dhe njëherit kur pret iftarin e plasë armikun e njerëzimit (djallin e mallkuar), shton besimin dhe dashurinë ndaj Allahut, dhe duke lexuar Kur'an e duke i bërë lutje Allahut e pajisë shpirtin me bujari dhe fisnikëri.

Lusim Allahun xh.sh. që këtë muaj dhe çdo muaj tjetër ta kalojmë në paqe duke u ndihmuar e furnizuar nga ana e Tij dhe të gëzojmë lirinë tonë që na takon.

Jakup ÇUNAKU kl.Ilb

KUSHTET E ISLAMIT

Lexues të nderuar, në numrin e kaluar filluam të shkruajmë për kushtet e islami-veprimit dhe kemi shkruar për kushtin e parë-dëshminë. Dhe në këtë numër do të vazhdojmë me shpjegimin e dy kushteve me radhë: namazit dhe zekatit.

NAMAZI

Namazi është kushti i dytë i islamit dhe është obligim fetar për çdo musliman dhe muslimane. Rëndësia e tij e madhe shihet nga përmendja e shumtë në Kur'an, në më se 67 vende, ndërsa në 25 vende përmendet në mënyrë urdhërore. Kur kemi folur për kushtin e parë mbi dëshminë kemi thënë se pasi besojmë Allahun duhet ta shprehim atë me gojë, ndërsa namazi është vërtetim i asaj që kemi deklaruar. Besimtari në namaz është në lidhje shpirtërore të ngushtë dhe në mënyrë të drejtëpërdrejtë me Krijuesin e vet-Allahun xh.sh. Të gjitha obligimet janë tokësore, ngase janë pranuar në tokë, përveç namazit.

Këtë detyrë Muhamedi a.s. e pranoi në sferën qiellore natën e miraxhit duke qenë sa më afër burimit (Allahut) ku iu bë nder atij dhe mbarë njerëzimit duke iu dhënë mëshirë dhe begati e madhe.

Në namaz besimtari shpirtërisht është më afër Zotit dhe vetëm Atij i nënshtrohet duke i rënë në sexhde.

Namazi është detyrë që duhet zbatuar pesë herë në ditë dhe në kohë të caktuar, ato janë: namazi i sabahut, i drekës, i ikindisë, i akshamit dhe i jacisë. Namazi njeriun besimtar shpirtërisht e pastron duke ia shlyer mëkatet dhe e fisnikëron atë. Këtë na e sqaron edhe hadithi i Muhamedit a.s. ku për rëndësinë e namazit, duke iu drejtuar shokëve të vet thotë: "Si e shihni, nëse ka njëri prej jush një lum, lahet në të pesë herë në ditë, a mbetet diçka prej ndytësirës në trupin e tij, ata (të pranishmit) thanë: jo. (Muhamedi a.s. tha: Ashtu është edhe namazi". Ndërsa ai, i cili e le namazin pa ndonjë arsye, do të ketë humbje në pasuri, fatkeqësi në familje dhe boshllëk në shpirtë, ngase ka shkëputur lidhjen e drejtëpërdrejtë me Krijuesin e vet. Përveç namazit, pesë herë në ditë, kemi edhe namaze tjerë si ai i xhumasë, bajramit, xhenazes, teravive etj. Me faljen e namazit arrijmë kënaqësinë e Zotit si në këtë botë ashtu edhe në botën tjetër.

ZEKATI

Zekati është obligim fetar për ata muslimanë që kanë pasuri të mjaftueshme dhe duhet ta kryejnë domosdo. Zekat do të thotë me e nda një pjesë nga pasuria për solidaritet, ndihmë për të varfërit, ndihmë vullnetare apo edhe obligim për arkën shtetërore. Në ajetin 103 të sures Tevbe, Allahu xh.sh. thotë: "Merr nga pasuria e tyre sadakën...". Jo vetëm kaq, por lidhur me zekatin flasin shumë ajete kur'anore dhe shumë hadithe të pejgamberit a.s. Kështu, Kur'ani në më se 70 herë në mënyrë imperative e urdhëron dhënien e zekatit, kurse së bashku me namazin në Kur'an përmendet më se 30 herë.

Ky obligim është me rëndësi të madhe dhe vie menjëherë pas namazit. Duhet të kryhet gjithsesi, e këtë në mënyrë vullnetare. Përndryshe, mund të përdoret edhe forca, do të thotë t'i mirret me forcë ajo pjesë e tepruar e pasurisë dhe të bartet në arkën shtetërore. Kështu veproi as-habi (shoku) i Muhamedit, Ebu Bekri me disa muslimanë, të cilët kishin pranuar islamën ato ditë dhe nuk ishin stabil në besimin e tyre dhe i mermin nëpër këmbë disa rregulla dhe kushte të besimit siç është: namazi, zekati, agjërimi etj. Të tillë që i marrin nëpër këmbë këto rregulla ka edhe sot.

Kur erdhi në krye të shtetit Ebu Bekri u betua në Allahun xh.sh. se do t'i luftoi të gjithë ata, të cilët bëjnë dallim në mes namazit dhe zekatit. Nga ana tjetër, zekati është e drejtë e të varfërit në pasurinë e të pasurit dhe obligim i të pasurit ndaj të varfërit. Këto kategori duhet të jenë gjithmonë në kontakte dhe ndikime të ngushta, sepse janë kategori shumë me rëndësi sociale.

Duhet ta dimë se pasuria është vetëm e Allahut dhe e askujt tjetër, ajo mund të fitohet, por lehtë edhe të humbet, mund të bëhet i varfëri i pasur por edhe i pasuri i varfër, kështu që nëpërmjet zekatit duhet të mbahet lidhja shoqërore si obligim në radhë të parë fetar nga ana e Krijuesit të Gjithëfuqishëm, dhe si obligim moral për hirë të solidaritetit dhe humanitetit. Angazhimi i besimtarit në këtë drejtim do të thotë kryerja e të rëndësishmes dhe arritja e kënaqësisë së Allahut xh.sh. i cili na ka krijuar dhe na furnizon me begatitë e Tij të mjaftueshme e edhe mund të na i marrë ato që do Ai.

Bëmërsia në këtë botë sjell kënaqësinë e Allahut dhe shpërblimin në botën tjetër, të cilën do ta përjetojmë dhe do të dënohemi ose do të shpërblehemi për veprat tona.

Ali IBISHI K1. IV

XHAMIA E DY KIBLEVE - MESXHIDUL-KIBLETEJNI

Njëra ndër xhamitë më të njohura në Medine, dhe që ka vlerë mjaft të madhe historike, është xhamia e dy kibleve, e cila gjendet në pjesën perëndimore të Medinës. Në këtë vend, ka jetuar njëra ndër fiset më të njohura arabe, e ky ishte, fisi Beni Seleme. Në këtë kohë, kjo xhami ishte e ndërtuar nga një material i thjeshtë, prej gurve, drunjve dhe fletëve të drurit të hurmës. Historianët thonë se për herë të parë e rindërtoi El-Xehemali në vitin 893, ndërsa në vitin 950 u rindërtua nga sulltan Sylejmani në kohën e pushtetit Osman. Sipas disa burimeve, rindërtimi i kësaj xhamie nuk përfundon me kaq. Mbretëria Saudite i kushtoi rëndësi të madhe kësaj xhamie dhe këtij objekti madhështor, i cili u rindërtua dy herë. Herën e parë, në kohën e mbretit Halid, kurse herën e dytë në vitin 1988 mbreti Fahd bëri rindërtimin modern të saj.

PSE KJO XHAMI MBAN EMRIN XHAMIA E DY KIBLEVE-MESXHIDUL- KIBLETEJNI

Kible i thuhet anës nga e cila orientohen muslimanët gjatë faljes së namazit-lutjes, adhurimit që i bëjnë Allahut xh.sh. Pas shpërnguljes së Pejgamberit a.s. prej Mekës në Medine më tepër se një vit e gjysmë drejtimi-kible ka qenë Xhamia e Kudsi - Aksasë, ngase Qabeja ishte në duartë e idhujtarëve dhe ishte e njollosur dhe e mbushur plot e përplot me idhuj. Pejgamberi a.s. kishte dëshirë që ta çlirojë Qaben dhe të kthehet kah ajo. Këtë e argumenton edhe ajeti kur'anor: "Ne shumë herë po e shohim kthimin e fytyrës tënde nga qielli e Ne gjithëqysh do të të drejtojmë ty në drejtim të një kibleje (Qabja) që ti e don atë. Pra, kthehu anës së xhamisë së shenjtë (Qabes) dhe kudo që të jeni (o besimtarë) kthehuni nga ajo anë...". Muhamedi a.s., derisa ishte duke e falur namazin e drekës në këtë xhami ishte i drejtuar kah Kudsi. I erdhi shpallja nga ana e Allahut xh.sh. për ndryshimin e drejtimit të kibles dhe kështu, rekatën e parë dhe të dytë i fali në drejtim të mëparmë, në drejtim të Kudsit, kurse, dy të tjerët, u kthye në drejtim të Qabes. Dhe ky ishte arsyetimi i emërtimit të kësaj xhamie "Xhami e dy kibleve".

Ndryshimi i kibles shkaktoi polemikë ndër itharët e shpalljes dhe ishte një rast ku pabesimtarët i bënë kritikë Muhamedit a.s. duke e tallur atë dhe besimtarët se gjoja po bënin lojë me kible, herë në drejtim të Kudsit (Jurusalemit të sotëm) e herë në drejtim të Qabes, Mekkes. Për këtë arsye zbret ajeti kur'anor që ka të bëjë pikërisht me këtë ngjarje dhe ua mbyllë gojën kjaafirëve duke u thënë:

"Nuk është mirësi (vetëm ajo që) ti drejtoheni fytyrat tuaja në drejtim të lindjes apo perëndimit, por mirësi është kur besoni Allahun, Ditën e Gjykimit, melekët, Kur'anin

dhe pejgamberët. Jepni pasuri duke e dashur atë: të afërmeve, jetimëve, të varfërve, udhëtarëve, lypësve dhe për lirim të robërve, (mirësi bëjnë) edhe ata që e falin namazin, japin zekatin, zbatojnë veprimet e tyre që i dhënë (premtojnë), i përballojnë varfërisë vuajtjeve dhe janë të qëndrueshëm në kohën e luftës. Këta janë ata, të cilët kanë besuar dhe këta janë më të devotshmit". (S. Bekare 177).

Si përgjigje e atyre thënieve të pabesimtarëve dhe sigurisht edhe lutimit të besimtarëve, zbriti ajeti i lartëshënuar dhe ua bëri me dije se nuk është mirësi vetëm ajo se kah kthehemi, por mirësi është nëse iu përmbahemi këshillave të ajetit, i cili i ka zbritur të zgjedhurit të Allahut xh.sh. Muhamedit a.s.

Nexhmedin BAJRAMI Kl.IIIa

THIRRJA NË VERTETËSI

Përpara dhe vetëm përpara

mos iu frikëso askujt

përveç Atij.

Askush s'ta ka dhënë shpirtin

përveç Atij.

Askush s'mund të ta marr

përveç Atij.

Thuaj Ai është Një

përveç Atij tjetër Zot nuk ka.

Edhe nëse të poshtërojnë dhe të fyejnë

Nëse të quajnë të marrë

Nëse me sy duan të të shkyejnë

Ti rrugën tënde prapë vazhdo

Nëse të godasin me plumb

Do të jetë freski për ty

Nëse të ngulin thikën

Do të ta heqin frikën

Shumë çka që të bëjnë ti duro

Përpiku dhe prapë Islami ofro.

Dhe drejtohu nga Ai që të ka udhëzuar

Falëndëroje shumë që të ka mësuar

Kah e vërteta për të shkuar.

Adem MAÇASTENA Kl. IV

SHKËNDIJËZA ISLAME

MUSLIMANËT, PROFESORË TË EVROPËS

Shkenctari Sidjo duke e komentuar dukurinë e rrezikshme në historinë e njerëzimit ka thënë:

"Vërtetë, arabët muslimanë kanë qenë profesorë të Evropës në tërësi në të gjitha lëmitë e diturisë, sepse, me ndërtimin e shkollave dhe universiteteve në të gjitha anët e shtetit të tyre ata ndezën kandilin e civilizimit prej lindjes së largët e gjer te gryka e Gjibraltarit (Xhebelu-Tarik), duke përhapur diturinë në çdo vend, duke punuar në përtrijen e gjakut në kapilarët e botës. Ne iu kemi borxh në lëminë e diturisë-shkencës".

FITIMI HALLALL

Llukman Hakimi i ka thënë birit:

"O biri im! Kërko të jesh i ndihmuar në fitimin hallall, sepse nuk është varfëruar kurrnjëherë njeriu, përveç kur e kanë goditur tri gjëra: Turpi në fenë e tij, të dobësuarit e mendjes-intelektit si dhe largimi i njerëzisë. Megjithatë më e keqja nga këto është kur njerëzit e përbuzin atë".

JU JENI MË TË DASHURIT TE NE SE SA ROMAKËT

Tomas Arnold në librin e tij "Thirrja në Islam" thotë:

"Kur ushtria islame arriti në luginën e Jordanit dhe ushtria e Ebu Ubejdës kishte zënë pozitë, familjet krishtere shkuan te arabët dhe iu thanë:

"O ju muslimanë! Ju jeni më të dashur te ne se sa romakët edhe pse janë në fenë tonë. Ju jeni më besnikë në zbatimin e marrëveshjes si dhe më paqësorë ndaj nedh, më të përambajtur nga tirania dhe më të mirë në sundim ndaj nesh, por ata na kanë mundur neve në çështjet dhe shtëpitë tona!"

Banorët e Humasit ia mbyllën dyert e qytetit të tyre ushtrisë së Heraklit (mbretit bizantin), kurse i lajmëruan muslimanët se sundimi dhe drejtësia e tyre janë më të dashura se sa tirania dhe mizoria e bizantinëve dhe grekëve!"

MEGJITHATË E URREJ VEPRËN E TIJ

Ebu Derda r.a. ka kaluar pranë një njeri, i cili kishte bërë mëkat dhe njerëzit e fyenin atë. Atëherë ai i ndaloi ata duke thënë: "A po shihni, sikur ta gjenit ju atë në një gropë a do ta nxirrnit prej saj?"

Ata i thanë: "Gjithsesi!"

Ebu Derda iu tha: "Atëherë mos e fyei atë, por falënderone Zotin i cili iu ka falur-ruajtur juve".

Ata iu kthyen: "A të mos e urrejmë atë?"

Ai iu tha: "Megjithatë, e urrejë veprën e tij, por nëse e lë - mënjanon ai atë, atëherë ai është vëllau im!"

MOS I SHIQONI TË METAT E NJERËZVE

Imam Maliku në "El mevt" sjell: "Isau a.s. ka thënë: Mos shiqoni të metat e njerëzve sikurse të jeni zotër, por shiqoni mëkatet e juaja si robër sepse njerëzit janë të sprovuar me telashe dhe të ruajtur. Atëherë, mëshironi njerëzit e sprovuar (me telesha) dhe falënderone Allahun për ruajtjen e shëndetit!"

EVROPA DHE ISLAMI

Profesori Valeri në librin: "Të shfaqurit e të mirave islame", të përkthyer nga gjuha frënge thotë: S'ka dyshim në atë se përshkrimi i Muhamedit me ato gënjeshtër, të cilat i përhapnin në mesjetë mbi të dhe fenë e tij, veç janë pakësuar shumë në këtë shekull dhe kanë filluar njerëzit ta thonë të vërtetën historike mbi Muhamedin dhe islam, i cili ia ndërroi fytyrën botës. Por ajo që s'mund ta mohojmë është se zëri i muslimanit të lirë, i cili e don Allahun dhe të Dërguarin e Tij si dhe i shëh të mirat në islam, të cilat kanë fund në këtë botë (Dynja) dhe në botën tjetër (Ahiret) nuk dëgjohet plotësisht ende. I rralli prej evropianëve e di këtë zë".

KOMODITETI I PUNËTORËVE NË ISLAM

M. Leplay në librin e tij "Punëtorët e Lindjes" thotë:

"Muslimanët kanë ruajtur vetveten nga gabimet e ngjashme perëndimore në atë që e prek-cenon komoditetin e klasës punëtore. Ata (muslimanët) me besnikëri i ruajnë dhe kultivojnë ato organizme-rregulla brilante me të cilat mbizotëron paqja dhe qetësia ndërmjet të pasurit dhe të varfërit, punëdhënësit dhe punëtorit. Nuk është e tepërt të thuhet se ai popull, të cilin evropianët mendojnë se dëshirojnë ta përmirësojnë atë, e vërteta është se ai popull është shembull më i mirë që duhet ta njekin".

NDËRMJET UJKUT DHE DELES

Ujku i ka thënë deles: Besom mua se do të të dërgoj te një kullosë e mirë dhe e begatshme. Delja i tha: "Në të vërtetë, unë me sytë e mi i shoh eshtrat e shoqeve të mia. Ujku iu përgjigj: "Nuk i kam ngënë unë ato, por i ka ngrënë një ujk tjetër". Delja i tha: "Vallë! A mos je larguar prej traditës-natyrshmërisë sate, e të mos veprosh ashtu siç kanë vepruar ujkit tjerë?!"

Përktheu dhe përshtati nga gjuha arabe:

Fadil HASANI

TA NJOHIM BESIMIN TONË ISLAM

(Vazhdim nga numri i kaluar)

3. Besimi në libra (ve kutubihî).

Kusht i tretë i të vërtetave të fesë islame është besimi në librat e Zotit xh.sh. Librat kanë zbritur ke pejgamberët me anën e melekut-Xhibril.

Nevoja për to ishte shumë e madhe, ngase njeriu edhe pse është i pajisur me mendje ai prapëseparapë është i paafte që t'i kuptojë shumë gjëra. Në natyrë ekzistojnë ligje dhe dukuri të ndryshme, të cilat ne nuk mund t'i kuptojmë ashtu si duhet me mendjen tonë. Pra qëllimi i zbritjes së librave është që njerëzit të udhëzohen në rrugë të drejtë, e të largohen nga besimet e kota, të cilat do t'i dërgonin në skëterrë.

Librat e përmendur në Kur'an janë 4: Tevrati, Zeburi, Inxhili dhe Kur'ani. Zbritja e këtyre librave ndikoi që njerëzit të bëjnë luftë të ashpër kundër injorancës dhe njëherit ato (librat) hapën horizonte të reja drejt integritetit kulturor, mendor e shpirtëror të njeriut. Me zbritjen e këtyre librave njerëzit nuk mund të gjejnë kurrfarë arsyeje për veprat e bëra.

Tri librat e para: Tevrati, Zeburi dhe Inxhili, përmbanin ligje dhe dispozita të sheriatit. Këto zbritën ke populli Beni Israil. Me kalimin e kohës njerëzit futën mendime të tyre në to dhe kështu ato pësuan ndryshime. Këto tri libra as nuk duhet t'i besojmë në tërësi (ashtu si janë sot), për shkak se njerëzit kanë futur mendime të tyre në to, por as nuk duhet mohuar në tërësi se ndoshta ka mbetur ndonjë fjalë e Zotit në to.

KUR'ANI është libri i fundit i shenjtë, i cili zbrit ke Muhamedi a.s. Ky libër është kushtetutë dhe rregull për punët dhe sjelljet e njerëzve gjatë jetës së tyre. Ka zbritur pjesë-pjesë për 23 vite, kurse përmban 114 kaptina. Kur'ani shënohet nëpër lëkura shtazësh, lëvore drunjsh etj., dhe u tubua në një koleksion të quajtur MUS-HAF në kohën e Ebu Bekrit.

Kur'ani përmban dispozita të ndryshme të sheriatit, përkujtime të pejgamberëve si dhe argumente të ndryshme, të cilat vërtetojnë se me të vërtetë Kur'ani është fjalë e Allahut xh.sh.

Për dallim nga librat tjerë, Kur'ani ka zbritur për të gjithë njerëzit dhe për të gjitha kohërat deri në kataklizëm, si dhe është i garantuar nga ana e Allahut xh.sh., i cili në librin e tij thotë:

"Vërtetë Ne e zbritëm atë (Kur'anin), dhe Ne do ta ruajmë atë".

4. Besimi në pejgamberë (ve rusulihî).

Një prej të vërtetave të fesë islame gjithashtu është edhe besimi në pejgamberë (të dërguarit e Zotit xh.sh.).

Zoti xh.sh. nga mëshira e Tij që mos t'i lerë njerëzit të hamenden para dukurive dhe rregullave të ndryshme që mbizotërojnë në natyrë, u dërgoi atyre pejgamberë, të cilët do t'iu tregojnë të vërtetën dhe do t'ia sqarojnë veprat e dobishme në këtë dhe në botën tjetër.

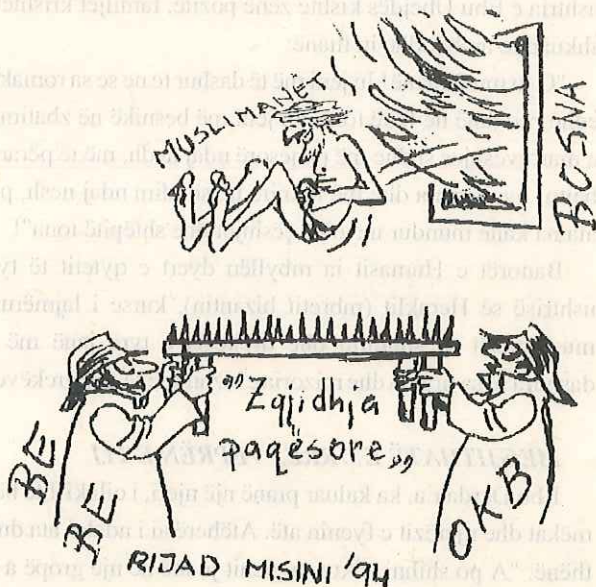
Edhe pejgamberët, sikur të gjithë njerëzit tjerë, ishin robër të Zotit xh.sh.. Mirëpo, misioni i tyre i shenjtë i ngritte ata në një shkallë më të lartë se njerëzit tjerë.

Ata kanë qenë të drejtë, të sinqertë, të mençur dhe të pagabuar. Çdo herë e kanë folur të vërtetën dhe fjalën e Zotit e kanë transmetuar pa lëshime.

Në Kur'an janë të përmendur 25 pejgamberë dhe 3 të tjerë, të cilët nuk përcaktohe se a kanë qenë të dërguar apo jo.

Pejgamberi i fundit ka qenë Muhamedi a.s., i cili u dërgua për tërë njerëzimin dhe mësimet e tij vlejnë për tërë popujt dhe tërë kohën deri në shkatërrim (kataklizëm).

Besnik BERISHA Kl. IIIa

Proza e Nur-ul-Kur'anit

SHKËPUTJA NGA ATDHEU -
SHPËRNGULJA

"Kur dikush shpërngulet nga atdheu, fillon një jetë sa për të jetuar dhe pa gëzime e hare të vërteta".

Sa ditë kishin kaluar, madje vite të tëra, e nuk e mbante në mend një gjendje të tillë shpirtërore. Rrinte i ngrysur dhe shikonte çdo gjë me një dhembshuri. Sa herë që e kujtonte - paramendonte veten jashtë atdheut në një vend tjetër, ndiente një therje në gjoks dhe pëshpërsite shehadein. Ktheu sytë edhe një herë nga ara që e kishte shitur dhe u nis për në xhami.

Pasi e fali ikindinë, i mori dhe dy fëmijët që ishin duke mësuar te hoxha dhe u nis i ngrysur për të dalë. Para se të dilte e ndali hoxha duke i vu dorën në krah dhe i tha:

- Vërtet nesër po nisesh për në gurbet?

- Po... dhe u përshëndetën me të.

Para se të dilnin prej oborrit i ndali përsëri immami dhe ua dha dy fëmijëve të tij nga një libër, ngase nuk kishin pasur mundësi t'i blenin. Prapë u përqaftuan dhe mezi u përmbajtën. Kur imami i përqafoi fëmijët, lotët i erdhën në grykë dhe i rrodhën.

- Udhë e mbarë e Zoti qoftë me ju!

Atë natë ishin mbledhur mysafirë për ta përcjellur të nesërmen dhe sa për të ndejtur me të për herën e fundit, që pothuajse në atë qetësi që i kishte pllakosur të gjithë dyshohej se mos ishte ndonjë mort. Ranë për të fjetur, mirëpo, nuk i zinte gjumi dhe heshtnin duke menduar çdonjëri në vete dhe për udhëtimin e nesërm.

U zgjua herët dhe i dha një qark rrugës deri tek arat duke shikuar çdo gjë madje edhe përtej mjegullës. Nuk ishte vetëm moti i vranët e me mjegull, por edhe mendimet i kishte të mjegullta. U përpoq të kujtonte jetën e kaluar në vendin e vet ku ishte rritur e bërë burrë, kur kishte qarë me lot të ëmbël si fëmijë dhe ishte hidhëruar. Ku kishte lozur e ishte rrëzuar, por prap ishte ngritur i gëzuar e i gjallëruar. Këtë herë, tha vetmevet, - nuk do të ngritem më! Sytë iu turbulluan dhe u kthye në shtëpi. Të gjithë ishin mbledhur dhe ishin bërë gati për ta përcjellur me lotë në sy, vaj e brenga në zemër.

Automobili priste që të niseshin.

Në mes të të afërmeve, për herën e fundit, u përqaftua me kushërinjtë, me motrat dhe më në fund me të ëmën së cilës iu rrokullisën dy-tre lotë sa nuk u shtri për dhë.

- Biri im! Ti ke qenë shpresa ime e vetme dhe gëzimi im, e tash po shkon...!

- Nënë... më falë... me... me dëshirë... kurë nuk do të të leja të vetme, por... u detyrova.

- Biri im, mos harro se babai yt pat vdekur, por e pata mbajtur veten se të kisha ty... por tash vetëm bijat e largëta dhe fatzeza i kam...

Kur fëmijët u bënë gati për t'u përshëndetur me gjyshen, filluan për të qajtur dhe nuk donin të shkëputeshin nga ai prehër i ëmbël. Këtë herë vaji vetëm sa u shtoj.

Hynë në automobil, por me lotë për faqe u zhdukën...

Babai përshpëriti me vete: - Sikur t'isha fëmijë dhe të qaja derisa të shfryhem mirë!...

Adem MAQESTENA kl.IV

KUSH JAM UNË

*Më ndjekin më torturojnë
nga vendi im më dëbojnë.*

Kush jam unë?

*Nga shkolla më kanë larguar
dituri për të mos mësuar.*

Kush jam unë?

*Më fyejnë kombin dhe gjuhën
duke më thënë të mësoj të huajën.*

Kush jam unë?

*Kush jam unë
më thuani vallë
pse më mundon kaq shumë
vetëm pse jam SHQIPTAR?!*

Bahri CURRI
kl. IV.

Disa ngjarje interesante

PSE NUK MË PRANOHET DUAJA

Një njeri e takoi Ibrahim Ed'hemin dhe i tha duke iu ankuar: - Allahu xh.sh. në Kur'anin famëlartë thotë: "UD'U-NI ESTEXHIB LEKUM" - "KËRKONI PREJ MEJE, UNË DO T'IU PËRGJIGJEM".

E ç'është me ne, i lutemi Allahut, por duaja s'na bëhet kabull; kërkojmë nga Allahu xh.sh., kurse përgjigje s'marrim dot. Vallë pse kështu?

- Për atë se zemrat e juaja janë të vdekura, - u përgjigj Ibrahim.

- E kush i ka vdekur ato? - pyeti ai.

- Tetë cilësi - u përgjigj Ibrahim Ed'hemi.

- Cilat janë ato? - pyeti prapë ai.

Ibrahimi Ed'hemi iu përgjigj duke i thënë se ato tetë cilësi janë:

1. E dini se Allahu xh.sh. është Një, ndërsa obligimet ndaj Tij nuk jeni duke i kryer.

2. E lexoni Kur'anin famëlartë, por s'jeni duke vepruar sipas tij e as që doni të kuptoni nga ai (Kur'ani).

3. Thuani se e doni të Dërguarin e Allahut, por në bazë të sunetëve të tij s'jeni duke vepruar.

4. Thuani se e mallkoni shejtanin, kurse ju jeni duke e mbajtur dhe e dëgjoni me plot bindje.

5. Thuani se i frikësoheni vdekjes, kurse për këtë s'keni përgatitur asgjë.

6. Thuani se i frikësoheni zjarrit, ndërsa trupin tuaj e keni lodhur me punët që çojnë në zjarr.

7. Thuani se e doni xhenetin, kurse për këtë s'jeni të përgatitur, pasi që dëfrimet i keni shijuar në këtë botë.

8. Kur zgjoheni nga gjumi, të metat e juaja i luidhni prapa shpinës, kurse të metat e njerëzimit i zbuloni dhe i përgojoni. Nuk i hiqni punët tuaja, por i shiqoni punët e të tjerëve. Andaj, s'do t'iu përgjigjet duaja.

Përgjigje adekuate e ibni Abbasit r.a.

Kisrau (epitet i mbretërve persian) i dërgoi një herë një letër Muaviut në të cilën kishte shtruar këto pyetje:

- Për kë s'ka kible?

- Kush s'ka babë?

- Cilat janë tri gjëra, të cilat s'janë krijuar në mitër?

- Ç'është një gjë e plotë?

- Ç'është një gjë gjysmë e plotë?

- Ç'është një gjë që është asgjë?

Muaviu e mori letrën me këto pyetje dhe ia dërgoi Ibni Abbasit r.a., i cili përgjigjet në këto pyetje dhe ia kthen letrën Muaviut. E Muaviu ia kthen letrën Kisraut:

- Sa i përket pyetjes së parë se për kë s'ka kible, kible s'ka për Qaben.

- I pa babë është Isau a.s., i biri i Merjemes.

- Tri gjëra, të cilat s'janë krijuar në mitër janë:

a) dashi i Ibrahimit a.s.

b) devja e Salihut a.s. dhe

c) gjarpëri i Musaut a.s.

- Një gjë e plotë është: Njeriu që posedon mendje d.m.th. njeriu që është i mençur dhe vepron në bazë të saj.

- Një gjë gjysmë e plotë është: Njeriu që s'ka mendje d.m.th. s'është i mençur, por vepron në bazë të udhëzimeve dhe këshillave të të diturve.

- Një gjë që është asgjë është: Njeriu që s'ka mendje e as që përpiket të marrë diç nga të diturit.

Kisrau e përfundoi leximin e përgjigjeve e tha: "Asnjëri s'mund t'i përgjigjet këtyre pyetjeve me përjashtim të atij që ka profetizëm".

Për një gjë të tillë s'jam kompetent

Një sahab (shok i pejgamberit) e pa një çun rreth moshës 12 vjeçare duke falur namazin me plot sinqeritet dhe kujdes të posaçëm. Pasi e përfundoi namazin sahabi e pyeti:

- Bir i kujt je?

- Jam jetim - u përgjigj çuni.

- A pranon që të bëhesh djali im? - e pyeti sahabi.

- A më ushqen nëse më kaplon uria? - e pyeti çuni.

- Po - iu përgjigj sahabi.

- A më veshmbath nëse mbetem zhveshur dhe zbathur? - pyeti përsëri çuni i vogël.

- Po - iu përgjigj sahabi.

- A më ringjall nëse vdes? - pyeti çuni i vogël.

- Për një gjë të tillë s'jam kompetent - u përgjigj sahabi duke u çuditur në pyetjet e tij, e sidomos në këtë të fundit.

- Atëherë - i tha çuni i vendosur - më lerë të lirë t'i drejtohem Atij, i cili më krijoi, më ushqen, veshmathë, më merr shpirtin dhe së fundi më ringjallë.

U largua sahabi duke thënë: "Për Zotin xh.sh. ka shpëtuar ky çun. Çdo kush që mbështetet sinqerisht te Allahu xh.sh. do t'i mjaftojë atij".

LAMTUMIRË MEDRESE

Kemi kaluar çaste të këndshme në gjirin tënd dhe kemi jetuar si një familje e ngushtë me shokë nga shumë vise. Jetë të lumtur e të hareshme edhe pse nuk na la të qetë pushtuesi dhe na brengos fati i vëllezërve dhe motrave tona, të cilët duhet të mësojnë në kushte jashtëzakonisht të vështira.

Kaluan katër vite, si katër ditë, shumë shpejt. Kushtet mjaft të përshtatshme dhe rregullimi i përsosur na bënë edhe më të afërt me njëri - tjetrin. Diturinë që e morën nga kjo vatër e arsimit do ta zbatojnë në jetë dhe do të ndjekim edhe me shumë mësimet e diturisë ashtu siç na ka porositur i Dërguari i Allahut, Muhamedi a.s.: "Kërkoni diturinë prej

djepit deri në varr", dhe do të përpiqemi t'i kryejmë edhe obligimet tona ndaj atyre që na mësuam.

Koha po kalon e ne duhet të ndahemi, dikush në studime, dikush në vendet e punës e dikush ku t'i prijë fati. Ditët e lumtura dhe shoqërinë në Medrese kurrë s'do t'i harrojmë. Erdhi koha të ndahemi nga shokët dhe nga ti oj Medredeja jonë e dashur që të quajmë "VATRA E POPULLIT", "FOLEJA E SHQIPEVE" etj.

Këto janë fjalë të maturantëve të gjeneratës 1990/94, të cilët duke u larguar thonë: LAMTUMIRË MEDRESE!

E përgatiti B. CURRI

GJENERATA XXVIII (1990/94)

1. Abdullah Esati	Bushtran	Preshevë	27. Nusret Abazibra	Rahovec	Rahovec
2. Abedin Limani	Shoshajë	Preshevë	28. Osman Sllamniku	Vragoli	F. Kosovë
3. Adem Maçastena	Velikorekë	Podujevë	29. Ramçe Shaipi	Reti i Ultë	Rahovec
4. Adnan Kika	Lupç i Posht.	Podujevë	30. Rasim Demiri	Pousko	Prizren
5. Aledin Kasami	Bresanë	Dragash	31. Remzi Kuqi	Lutogllave	Pejë
6. Ali Ibishi	Shakovicë	Podujevë	32. Rijad Misini	Mitrovicë	Mitrovicë
7. Ali Kamberi	Majac	Podujevë	33. Samir Ahmeti	Prishtinë	Prishtinë
8. Agim Latifi	Odri	Tetovë	34. Sami Ramaj	Radavc	Pejë
9. Azem Veliu	Jabllanicë	Prizren	35. Sejdi Sallahaj	Gjinoc	Suharekë
10. Bahri Curri	Llugë	Podujevë	36. Selim Luma	Gllaboçicë	Kaçanik
11. Bekim Azemi	Pollatë	Podujevë	37. Selim Zeqiri	Bilaç	Preshevë
12. Besim Qazimi	Gjilan	Gjilan	38. Samir Shabani	Tetovë	Tetovë
13. Edin Agoviq	Podgoricë	Podgoricë	39. Shaban Idrizi	Florinje	Gostivar
14. Fadil Rashiti	Petrovë	Shtimje	40. Shemsudin Gjokaj	Dinosh	Tuz
15. Fatmir Bunjaku	Shipashnicë	Kamenicë	41. Shpend Hulaç	Pllavë	Dragash
16. Fatmir Iljazi	Gjakovë	Gjakovë	42. Visar Koshi	Gjakovë	Gjakovë
17. Gëzim Pllavci	Vushtrri	Vushtrri	43. Xhemush Biçku	Hogosht	Kamenicë
18. Habib Olluri	Krojmirë	Lipjan	Lamtumirë Medrese!		
19. Husein Haxhiu	Prizren	Prizren	Ditët që i kaluam në gjirin tënd kurrë s'do t'i harrojmë. Kudo që të jemi do të të kemi ndërmend ty dhe mësimet që i morëm në mesin tënd. Lamtumirë o shokë, s'do t'i harrojmë çastet që i kaluam së bashku në dhomë, xhami, klasë, sallë, restorant e kudo në Medrese dhe në Prishtinën e bukur. Ne po shkojmë dhe po ndahemi ashtu siç u ndanë edhe gjeneratat para nesh dhe ashtu siç do të ndahen edhe ato pas nesh, por një gjë mos ta harrojmë, mësimin e drejtë dhe të pastër që e morëm këtu.		
20. Jakup Vrapçani	Koretin	Kamenicë	Takimi pas 10 viteve (2004)		
21. Kasam Muhamedi	Bresanë	Dragash			
22. Lulzim Adiu	Mikushnicë	Skenderaj			
23. Mensur Mustafa	Raincë	Preshevë			
24. Mervan Berisha		Prizren			
25. Muamer Rexhepi	Kuklibeg	Dragash			
26. Mustafë Bajrami	Bilaç	Preshevë			

MËSIM - BESIMI NË TREVAT TONA

Kohëve të fundit në trevat e vendit tonë jeta fetare është gjallëruar dukshëm, është shtuar interesimi për mësimin e fesë së Allahut. Në të gjitha xhamitë e Kosovës vërshojnë grupe të mëdha të vijuesve të mësim-besimit, të cilët të entuziazmuar dhe të etur për njohjen e fesë dëgjojnë mësimet e mualimëve, të cilët njëkohësisht janë edhe imamë të xhamiave.

Ky është një sukses i kënaqshëm nga puna e zellshme dhe e palodhshme që bëjnë imamët tanë.

Më poshtë do të përmendim disa komuna në të cilat mbahet mësim-besim gjegjësisht disa xhami duke treguar edhe punën imamëve-mualimëve me vijuesit e mësim-besimit.

PODUJEVË

Edhe në komunën e Podujevës vërehet një gjallërim dhe një aktivitet i dendur fetar. Merita për këtë iu takon imamëve të xhamiave, të cilët me punën e tyre të palodhshme arritën të bëjnë një organizim më të mirë të jetës fetare. Një ndër aktivitetet më të theksuara është mbajtja e mësim-besimit. Këtu po e përmendim vetëm një rast. Në xhaminë kryesore të qyteti, në të cilën shërben imami i zellshëm Mulla Idriz efendi Bilalli vijojnë më tepër se 100 nxënës, ku shumica janë femra. Ndihmë të madhe imamit në mësim-besim i jep edhe muezini i xhamisë Fahrudin Jashari me punën e tij të palodhshme.

Nxënësit janë të ndarë në grupe, në bazë të kohës së paraqitjes së tyre, një grup mëson leximin e Kur'anit dhe rregullat e leximit (texhvidit), një grup mëson rregullat e fesë gjegjësisht rregullat e namazit etj. Shumica prej tyre e kanë përfunduar leximin e Kur'anit dhe e kanë bërë hatme. Është formuar edhe grupi i mevludit, ku mësojnë dhe ushtrojnë ilahije e kaside, shfaqin programe të ndryshme me karakter fetar, ku nga xhemati janë të mirëpritura. Përveç këtyre në këtë xhami mësohen edhe akaidi, ahlaku, historia Islame, fikhu etj. është shprehur interesim edhe për mësimin e rregullave të gjuhës arabe.

Aktivitete të tilla vërehen edhe në xhamitë tjera të komunës sonë si në: Lluzhan, Dumosh, Bradash etj.

RAHOVEC

Si në çdo komunë të Kosovës, poashtu edhe në komunën e Rahovecit jeta fetare është gjallëruar dukshëm. Meritë më së shumti për këtë kanë imamët e xhamiave, sikur që e kemi rastin me imamin e xhamisë së Qarshisë H. Shani ef. Sylka, i cili me aftësitë dhe aktivitetin e tij të palodhshëm arriti që të gjallërojë jetën fetare në xhaminë-xhematin e tij. H. Shani ef. Sylka përveç që e kryen detyrën si imam e hatib ai e kryen edhe detyrën e mësuesit-mualimit, duke e aktivizuar mësim-besimin, e që kohëve të fundit interesimi është shtuar dukshëm.

Në këtë xhami mësim-besimin e vijojnë më shumë se 150 nxënës ku shumica prej tyre janë femra. Nxënësit janë të ndarë nëpër grupe-klasa. Shumica prej tyre dijnë të lexojnë Kur'an. Nxënësit kryesish mësojnë rregullat e fikhut, texhvid (rregullat e leximit të Kur'anit), akaid, histori Islame, ahlak etj. Nxënësit ushtrojnë edhe ilahi e kaside dhe kanë arritur të shfaqin disa programe me karakter fetar e që janë pritur me një entuziazëm të madh nga xhemati.

Mësim-besimi përveç që organizohet për fëmijë, organizohet edhe për të rritur e që janë më se 25 veta, ku kryesish janë nxënës të shkollave të mesme e në mesin e tyre ka edhe profesor e intelektual. Të gjithë këta e kanë mësuar leximin e Kur'anit.

Mësim-besimi organizohet edhe në rrethinën e Rahovecit si në Opterushë, Krushë të Madhe, Ostrozuh etj. Të gjitha këto aktivitete të këtyre imamëve meritojnë çdo lëvdatë e njëkohësisht këto duhet të jenë shembull për imamët tjerë.

Nusret ABAZIBRA

KAMENICË

Kohëve të fundit pothuajse gjithkund në territorin tonë është duke u shfaqur një jetë e re fetare të të gjithë, me kalimin e kohës u bënë ndryshime të mëdha e kjo është për të mirën tonë. Pothuajse në çdo xhami për çdo kohë duken fytyra të reja, shtohet numri i xhematit me të madhe, i jipet rëndësi çdo obligimi që ka porositur Allahut xh.sh. dhe Pejgamberi a.s. B edhe në komunën e Kamenicës me të madhe i jipet rëndësi aktiviteteve fetare e veçanarisht

-Vijon në faqen 29-

- Vijn nga faqja 28 -

mësim-besimit që po e ndjekin me të madhe në çdo xhami. Prijësat fetarë angazhohen që jetën fetare në këto anë ta bëjnë sa më të lumtur, e njëra prej këtyre xhamiave që vlen të përmendet është ajo e fshatit Hogosht ku numri i nxënësve arrin diku afër 100. Ku së bashku me imamin e palodhur mësojnë përveç leximit të Kur'anit edhe lëndë tjera si: akaid, fikh, histori Islame, texhvid etj.

Aktiviteti dhe këshillat Islame kanë te shumë të rinjë, të cilat këshilla po i mbanë imami i kësaj xhamie Fadil ef. Musliu që edhe gjatë kremtave fetare organizon programe të pasura me përmbajtje fetare si ilahi, kasde, vjersha etj. Pra në fund e lus Allahun xh.sh. që ta përqafojnë dhe ta duan sa më tepër fenë tonë të pastër Islame.

Shukri BIÇKU

KAÇANIK

Në komunën tonë si edhe në komunat tjera të Kosovës dhe më gjerë një rëndësi e veçantë i kushtohet mësim-besimit islam. Falë kontributit të predikuesve të fesë Islame ky lloj mësimi në trevën tonë po merr përmasa të gjera si në qytetun e Kaçanikut ashtu edhe nëpër fshatra për rreth. Ky vit në komunën tonë është viti i ardhmërisë, sepse në shumë fshatra të kësaj komune u organizuan programe manifestive të shfaqura nga nxënësit e kësaj treve. Këto manifestime zgjuan kërshërinë tek xhamati si nga të rinjtë ashtu edhe nga të vjetërit. Sa për ilustrim po përmendim fshatin Gllobaçicë, i cili kohëve të fundit në këtë drejtim po arrinë suksese të mira. Duke e falënderuar imamin e kësaj xhamie zotëri Alifekri Osmani sot në këtë xhami të këtij fshati mësim-besimin e ndjekin më shumë se 100 nxënës. Edhe pse mësimi zhvillohet në kushte shumë të vështira interesimi i rinisë së këtij fshati është prezent. Përveç mësimi të leximit të Kur'anit në këtë xhami nxënësit ndjekin edhe mësimet tjera si në: akaid, fikh, ahlak etj. Shpresojmë se në një të ardhme të afërt në këtë fshat në sajë të hatmes-përfundimit të Kur'anit do të mbahet një manifestim tradicional i shfaqur nga nxënësit e këtij fshati. E më në fund e lusim Allahun xh.sh. që sa më tepër të shtohet interesimi i njerëzve për mësimin e fesë Islame, sepse vetëm këtu mund ta gjejmë shpëtimin si këtë botë ashtu edhe në botën tjetër - ahiret.

Selim LUMA

PRIZREN

Prizreni qytet historik dita-ditës po i kthehet rrugës së Allahut xh.sh. Kështu në xhamiat tona përveç aktiviteteve tjera fetare si ligjerata, tribuna, nuk u la anash as mësim-besimi islam. E në këtu po e përmeduim xhaminë e "Jeni Mahallës", xhami në të cilën mësojnë më se 60 nxënës, ku mësojnë shkrim-leximin e Kur'anit dhe gjërat elementare të fesë. Këtu mësojnë fëmijët prej moshës 6 vjeçare deri në moshën 15 vjeçare. Imamin e kësaj xhamie në mësim-besim, e ndihmojnë edhe persona e që është një ndihmë e madhe për një xhami. Fëmijët përveç mësim-besimit merren edhe me aktivitete tjera. Kështu në këtë xhami shfaqen edhe disa programe me ilahi shqipe, arabe, turke etj, dhe recitime të recituara nga vetë fëmijët, këto programe u mirëpritën nga xhamati. Vlen të përmendet programi i cili u shfaq në ditën e dytë të fitër bajramit. Për në fund vlen të përmendet puna e palodhshme e imanit Mazllam Mazllamit, i cili arriti të përfitojë një numër të madh xhematlijes të rinjë. Dhe më në fund po e përfundojmë këtë punim me fjalën e Allahut xh.sh., këshillë për ne: "Punoni, Allahu do ta sheh punën tuaj, e edhe i Dërguari i Tij e besimtarët".

Mervan BERISHA

VITI

Edhe në komunën e Vitisë si edhe në komunat tjera ka filluar të mbahet mësim-besimi islam në mënyrë shumë të organizuar. Pothuajse të gjithë banorët e kësaj komune duke i përfshirë edhe fshatrat përreth e kuptuan se në çfarë errësire kishin qenë gjatë kohës komuniste. Tash erdhi koha për të parë se ku kemi qenë dhe se ku jemi tash. Ka qenë vështirë ta shikosh xhematin e të mos shohësh në mesin e tij ndonjë të ri. Mirëpo tash koha ka ndryshuar dhe nëprë xhamia të rinjtë vërshojnë me të madhe. Si shembull konkret po e marrim aktivitetin e mësim-besimit në fshatin e Gjylekarë të Komunës sonë. Në këtë fshat janë dy xhamia, mirëpo mësim-besimi më me rregull mbahet në xhaminë e re, e cila gjindet në qendër të fshatit. Imam i kësaj xhamie është Junus ef. Ramadani, i cili me mundësitë e veta duke u munduar në çdo aspekt arriti të organizojë që mësim-besimi të e ndjekin më se 50 nxënës femra dhe meshkuj. Mua përshtypje më të madhe më ka lënë suksesi i nxënësve ku të gjithë ata që e ndjekin mësim-besimin në këtë xhami kishin arritur që leximin e Kur'anit ta bëjnë shumë bukur. Njëherit prej këtij grupi të nxënësve u formua edhe grupi i korit. Është për t'u malnitur se ende si fillestar ata bëjnë manifestime të bukura.

Në përgjithësi mësim-besimi në këtë komunë është nisur me hapa të mbarë.

Jonuz ZEJNULLAHU

A E KENI DITUR SE:

- Sarajeva e ka marrë ujësjellsin në gjysmën e dytë të shekullit XV, larg para Londrës, Parisit, Berlinit dhe qendrave tjera evropiane. Udhëpërshkruesi Çelebia e regjistroi se në vitin 1660 Sarajeva i ka 7 banja publike dhe 670 banja private.

- Deri te zbulimet më të reja të mjekësisë bashkëkohore në Evropë përgjithësisht është menduar se alkooli është pije e dobishme. Disa teologë joislam ndalimin islamik të pijes alkoolike e kanë marrë si fakt që Muhamedi ka qenë mashtrues.

Nuk duhet harruar se në gjuhën latine alkooli është quajtur si edhe në të gjuhët tjera romane uji i jetës (aqua vitae).

- Se synetia e fëmijëve mashkullorë është pranuar si e detyruar në disa shtete të zhvilluara të botës bashkëkohore. Kështu që në SHBA 85% të fëmijëve të posalindur synetohen nëpër klinika për kohë të shkurt pas lindjes.

- Statistika qartë tregon se infarkti i zemrës është më i madh dhe i shpeshtë në ato vise ku konsumohet ushqimi i begatshëm dhe shfrytëzohet yndyra e derri, sesa në ato vise ku ushqimi është më i varfër me yndyrë.

- Se shkrimtari arab, enciklopedisti Al-Xhabir (776-869) ka shkruar një mori veprash, për botën shtazore në 7 vëllime. Në këto vepra për të parën herë përmendet teoria për zhvillimin e botës shtazore, për veprimin e klimës në botën shtazore, për psikologjinë e shtazëve, për të cilën në Evropë do të fillohet të shkruhet shkencërisht tek në shek. XX.

- Se kimistët arabë të parët e kanë filluar prodhimin e sapunit.

- Se Evropa ka fituar shumë instrumente muzikore përmes Spanjës muslimane, mes të cilave: kitaren, lahutën, lirencinballen etj. Muslimanët kanë konstruktuar edhe kununin nga e cila më vonë është zhvilluar pianoja, si dhe prototipi i orguleve moderne.

Muslimanët kanë aplikuar edhe skalën muzikore natyrale.

- Derisa në Evropë është menduar toka si një pllakë e rrafshët, në Spanjën islamike gjeografia është mësuar në globe. Historiani DRAPER thotë: "Gurberto, e më vonë papa Silvesteri II, e ka sjellur një glob nga Kordova dhe është shërbyer me të në shkollën e vet në Rensu". Në të vërtetë Gurberto është shkolluar në Spanjën islamike sikurse edhe shumë evropianë të tjerë të etur për dije.

- Halifi i dinastisë abasite Muhamed el-Mutesimi, i biri i Harun er-Rreshidi është quajtur me pseudonimin TETËSH, për arsye se ishte fëmijë i tetë i Harunit, halidi i tetë Abasi, sundoi tetë vite e tetë muaj, pas veti la tetë fëmijë meshkuj e tetë fëmijë femra, zhvilloi tetë luftëra dhe në arkën shtetërore la dy herë nga tetë mijë dirhemë.

- Halidi Harun er-Rreshidi i dërgoi një delegacion mbretit francez Karlit të Madh nëpërmes të cilit i dërgoi si dhurata një tabelë shahu me figura dhe një orë xhepi që punonte sipas kohës së Evropës së Mesme. Francezët në atë kohë ishin aq të prapambetur sa që nuk dinin se çka janë këto dhurata. Sa i përket tabelës së shahut dhe figurave u frikësuan se mos muslimanët i kanë bërë sehir-magji francezëve, ndërsa sa i përket orës, ata thonin se kanë hyrë në të djajtë dhe po i lëvizin akrepat. Këto dy dhurata të Harunit drejtuar Karlit të Madh gjenden edhe sot e kësaj dite në një muz të madh të Parisit.

Rijad MISINI

Kl. IV

NE PYESIM JU PËRGJIGJUNI

Lexues të nderuar rubrika jonë ka nxitur kureshtjen tuaj të dini më shumë për gjëra fetare dhe për fletushkën tonë, andaj edhe ju dëshirojmë suksese dhe bashkëpunim me fletushkën tonë. Si zakonisht e edhe kësaj radhe në redaksinë tonë kanë arritur një numër i madh i letrave tuaja, duke sjellur përgjigjet e pyetjeve të shtruara në numrin e kaluar dhe një mori përshendetjesh e urimesh.

Si çdo lojë shpërblyese, ashtu edhe loja jonë shpërblyese ka fituesit e saj, të cilët janë përgjigjur saktësisht në pyetjet tona. Kësaj radhe ata janë:

Naim Gashi nga f.sh. Mramor KK Prishtinë, Irfan Melmeti f.sh. Kukë KK Dragash si dhe Halime Seta rr. Ramë Obranxha nr.21 38240 Podujevë. Ndërsa lexuesve tjerë i urojmë suksese në jetë dhe njëherit i ftojme që të marrin pjesë në lojën tonë shpërblyese.

Përgjigjet e pyetjeve në numrin e kaluar ishin:

1. Kur'an filloi të zbrësë në muajin Ramazan.

2. Ajetet e para të Kur'anit zbritën natën e Kadrit.

3. Myslimanët duhet të bëjnë haxhin në muajin Shevval, Dhul-kade dhe dhjetë ditët e para të muajit Dhul hixhxe.

4. Kuvendi i parë i LDK-së u mbajt me 05.05.1991 në ME-DRESËN E MESME "ALAUDDIN" PRISHTINË.

Kurse pyetjet e reja për këtë numër janë:

1. Kushtet e fesë Islame sa janë, cilat janë dhe si ndahen?

2. Sa libra të mëdha janë të shpallura dhe cilëve pejgamberë?

3. Çfarë obligimi kanë myslimanët e pasur?

4. Kur dhe ku u mbajt akti i parë i kushtetutës për sovranitet të Kosovës?

Shpresojmë se pyetjet nuk janë të vështura dhe se lehtë do t'i përgjigjeni. Nëse keni vështirësi apo paqartësi kërkoni ndihmë nga mualimi-ja.

Urdhëroni na shkruani, zgjeroni njohuritë e juaja dhe bashkëpunimin tuaj me fletushkën tonë, dhe përgjigjuni lojës sonë shpërblyese.

REDAKSIA

LETRAT E LEXUESVE

Edhe kësaj radhe në redaksinë tonë kanë arritur një numër i konsiderueshëm i letrave nga lexuesit tanë. Ndër to veçuan letrën e Halil Ibrahimit rr. Spliti nr.3 Prishtinë, nxënës i kl.III-të të gjimnazit "Sami Frashëri", i cili na përshëndet duke na uruar sukses dhe punë të mbarë dhe ka shprehur dëshirë për bashkëpunim me fletushkën tonë duke na e dërguar një punim të cilin do ta botojmë në një ndër numrat e ardhshëm.

*

E falënderojmë Halilin për letrën dhe përshendetjet e tij dhe i urojmë sukses në mësimet e mëtejshme.

*

*

*

Ndër letrat e lexuesve janë edhe letra e Nase Haxhijahës KK Rahovec, Selvete Setës KK Podujevë dhe të lexuesve tjerë, të cilët na përshëndesin duke na uruar sukses në punën tonë dhe kanë shprehur dëshirë dhe gatishmëri për bashkëpunim me ne.

Të gjithë lexuesit i falënderojmë për letrat dhe përshendetjet e tyre dhe bashkëpunimi i juaj me ne është i mirëseardhur dhe ju dëshirojmë sukses e lumturi në mësim dhe në jetë.

Disa ngjarje interesante : PSE NUK MË PRANOHET DUAJA

Një njeri e takoi Ibrahim Ed'hemin dhe i tha duke iu ankuar: - Allahu xh.sh. në Kur'anin famëllartë thotë: "UD'UNI ESTEXHIB LEKUM" - "KËRKONI PREJ MEJE, UNË DO T'IU PËRGJIGJEM".

E ç'është me ne, i lutemi Allahut, por duaja s'na bëhet kabull; kërkojmë nga Allahu xh.sh., kurse përgjigje s'marrim dot. Vallë pse kështu?

- Për atë se zemrat e juaja janë të vdekura, - u përgjigj Ibrahim.
- E kush i ka vdekur ato? - pyeti ai.
- Tetë cilësi - u përgjigj Ibrahim Ed'hemi.
- Cilat janë ato? - pyeti prapë ai.

Ibrahimi Ed'hemi iu përgjigj duke i thënë se ato tetë cilësi janë:

1. E dini se Allahu xh.sh. është Një, ndërsa obligimet ndaj Tij nuk jeni duke i kryer.

2. E lexoni Kur'anin famëllartë, por s'jeni duke vepruar sipas tij e as që doni të kuptoni nga ai (Kur'ani).

3. Thuani se e doni të Dërguarin e Allahut, por në bazë të sunetëve të tij s'jeni duke vepruar.

4. Thuani se e mallkoni shejtanin, kurse ju jeni duke e mbajtur dhe e dëgjoni me plot bindje.

5. Thuani se i frikësoheni vdekjes, kurse për këtë s'keni përgatitur asgjë.

6. Thuani se i frikësoheni zjarrit, ndërsa trupin tuaj e keni lodhur me punët që çojnë në zjarr.

7. Thuani se e doni xhenetin, kurse për këtë s'jeni të përgatitur, pasi që dëfrimet i keni shijuar në këtë botë.

8. Kur zgjoheni nga gjumi, të metat e juaja i hidhni prapa shpinës, kurse të metat e njerëzimit i zbuloni dhe i përgojoni. Nuk i hiqni punët tuaja, por i shiqoni punët e të tjerëve. Andaj, s'do t'iu përgjigjet duaja.

PËRGJIGJE ADEKUATE E IBNI ABBASIT r.a.

Kisrau (epitet i mbretërve persian) i dërgoi një herë një letër Muaviut në të cilën kishte shtruar këto pyetje:

- Për kë s'ka kible?
- Kush s'ka babë?
- Cilat janë tri gjëra, të cilat s'janë krijuar në mitër?
- Ç'është një gjë e plotë?
- Ç'është një gjë gjysmë e plotë?
- Ç'është një gjë që është asgjë?

Muaviu e mori letërën me këto pyetje dhe ia dërgoi Ibni Abbasit r.a., i cili përgjigjet në këto pyetje dhe ia kthen letërën Muaviut. E Muaviu ia kthen letërën Kisraut:

- Sa i përket pyetjes së parë se për kë s'ka kible, kible s'ka për Qaben.

- I pa babë është Isau a.s., i biri i Merjemes.

- Tri gjëra, të cilat s'janë krijuar në mitër janë:

a) dashi i Ibrahimit a.s.

b) devja e Salihut a.s. dhe

c) gjarpëri i Musaut a.s.

- Një gjë e plotë është: Njeriu që posedon mendje d.m.th. njeriu që është i mençur dhe vepron në bazë të saj.

- Një gjë gjysmë e plotë është: Njeriu që s'ka mendje d.m.th. s'është i mençur, por vepron në bazë të udhëzimeve dhe këshillave të të diturve.

- Një gjë që është asgjë është: Njeriu që s'ka mendje e as që përpiqet të marrë diç nga të diturit.

Kisrau e përfundoi leximin e përgjigjeve e tha: "Asnjëri s'mund t'i përgjigjet këtyre pyetjeve me përjashtim të atij që ka profetizëm".

PËR NJË GJË TË TILLË S'JAM KOMPETENT

Një sahab (shok i pejgamberit) e pa një çun rreth moshës 12 vjeçare duke falur namazin me plot sinqeritet dhe kujdes të posaçëm. Pasi e përfundoi namazin sahabi e pyeti:

- Bir i kujt je?

- Jam jetim - u përgjigj çuni.

- A pranon që të bëhesh djali im? - e pyeti sahabi.

- A më ushqen nëse më kaplon uria? - e pyeti çuni.

- Po - iu përgjigj sahabi.

- A më veshmbath nëse mbetem zhveshur dhe zbathur? - pyeti përsëri çuni i vogël.

- Po - iu përgjigj sahabi.

- A më ringjall nëse vdes? - pyeti çuni i vogël.

- Për një gjë të tillë s'jam kompetent - u përgjigj sahabi duke u çuditur në pyetjet e tij, e sidomos në këtë të fundit.

- Atëherë - i tha çuni i vendosur - më lerë të lirë t'i drejtohem Atij, i cili më krijoi, më ushqen, veshmathë, më merr shpirtin dhe së fundi më ringjallë.

U ZGJODH KRYESIA E SHOQATËS DHE REDAKSIA E "DRITËS SË KUR'ANIT"

Në mbledhjen e vet të rregullt e cila u mbajt në fillim të vitit shkollor Kuvendi i Shoqatës së nxënësve të Medresës zgjodhi kryesinë e re të saj dhe redaksinë e "Dritës së Kur'anit".

Kështu pas rishqyrtimit të punës së deritashme të shoqatës, u bë zgjedhja e anëtarëve të rinj. Me shumicë votash kryetar u zgjodh Abdullah Esati. E më pastaj u bë edhe zgjedhja e redaksisë së fletushkës së "Dritës së Kur'anit", gjegjësisht kryeredaktorit të saj Bahri Currit.

Në kuadër të shoqatës u zgjodhën edhe seksione të ndryshme, u zgjodh grupi i mevludit, i recitatorëve, dramaturgëve, folklorit, grupit sportiv etj.

NGA JETA SPORTIVE NË MEDRESE

Gjatë këtij viti shkollor jeta sportive në Medrese ishte në nivel të kënaqshëm. Megjithë ngarkesat që patëm arritëm të shënojmë suksese në këto aktivitete të lira. Salla sportive ishte në dispozicion edhe ditëve të vikendit dhe ditëve tjera gjatë kohës së lirë. Vlenë të përmendet se për herë të parë me kërkesën e nxënësve dhe me iniciativën e prof. Njazi Ukshini u zhvilluan ushtrimet e karates. Pas një kohe të shkurtë nxënësit arritën suksese dhe dolën në provim për brezat e karates. Ndër ta u dalluan Emin Derguti kl.IIa, Bashkim Çmaga kl.IIIb etj. Përveç në karate ekipi i Medresës në ping-pong në garat komunale të Prishtinës u radhitë në vendin e dytë dhe u kualifikua për në garat republikane. Përfaqësues të Medresës në ping-pong ishin: Osman Mehmeti, Azizi Bashiri dhe Driton Qengaj.

Gjithashtu u mbajtën edhe garat e shahut, basketbollit etj. në nivelin komunal ku mori pjesë edhe ekipi i ynë nga Medreseja.

Mervan BERISHA kl.IV

PËR KOHË TË LIRË

1	K	2	È	3	R	4	K	5	O	6	X	7	I	N	D	I	T	U	R	I	N	È			
N	U	R	8	P	9	R	10	E	11	J	U	12	D	13	J	14	E	15	P	16	I	17	T	N	U
18	G	19	E	20	R	21		22	X	23	E	R	24	V	25	A	26	R	27	C	N	U	R	R	

Vendosni këto shkronja në numrin përkatës: K-1,4; R-3,9,20,26; I-7,16; E-10,14,19; T-17; V-24. Deri këtu ne ju ndihmuam që t'i gjeni disa shkronja, ndërsa katrorët tjerë plotësoni vetë dhe pasi që ta plotësoni të tërën do të dalë një thënie e Pejgamberit a.s.

Bahri CURRI

F J A L Ë K R Y Q I

VERTIKALISHT: 1. Komandant ushtarak i Afrikës Veriore sipas të cilit u emërtua Gjibraltari, 2. Oreksi, ëndja, 3. Lloj sporti në ujë - njësia bazë për matjen e rezistencës elektrike, 4. Fjalë që shqiptohet kur flasim me telefon - pandjesi, mosinteresim, 5. Njëra prej femrave shqiptare që mori pjesë në luftë krahpërkrah me trimat shqiptarë kundër okupuesve - industria e naftës së Zagrebit, 6. Koha kur nis të zbardh dita (sh. i pashq.) - largoku, 7. Mjet pjesë përbërëse e lojës së pingpongut - zanorja e parë, 8. Shtet ballkanik - kampion, 9. Shkronja e 31-të dhe 13-të - kërcyesi i parë, 10. E posedon - ngjyra e bardhë (turq.), 11. Mjeshtëri artistike - tantal.

HORIZONTALISHT: 1. Kryeqyteti i Madagaskarit, 2. Shkenca e cila merret me çështjet e besimit, akaidi, 3. Të folurit bukur e bindshëm, mjeshtëri e gojëtarisë - gur i çmueshëm, 4. Ceremoni fetare - puna të cilën e kryen njeriu - ton, 5. Një bashkëtingëllore dhe një zanore - Austria - shkenca që studion moralin, 6. Përfytyrim i një shoqërie njerëzore të përsosur pashfrytëzim dhe pa luftë klasash, ëndërr e perealizueshme - amper - pjesë e një vepre dramatike ose e një shfaqjeje teatrale, 7. Të besuarit në Allahun dhe të caktuarit e tij - arabik (shkr.), 8. Banori i një vendi të Greqisë.

Rijad MISINI

1		2		3	N	4	A	5	S	6		7		8		9	V	10		
2				O	L	O										I			11	A
3				T	D	T													A	R
4	R	M	T	H				E												T
5					A				A	H	L	A							A	
6										A									K	T
				7	K	D	D	A	R											
				8					K	A	S									

Zgjidhja e fjalëkryqit në numrin e kaluar:

Qena, Emin, nipi, anim.
Në tabelën e numrit të kaluar duke plotësuar rubrikat boshe duhet t'iu dalë kjo thënie e rilindasit tonë të shquar, Naim Frashërit:
"PUNË, PUNË, NATË E DITË QË TË SHOHIM PAKËZ DRITË".